

Västergötlands Bordtennisförbund

75-års jubileum 1939 - 2014

Jubileumsskrift
Del 1 (1) av 3

Tryckoriginal:

Lena Ivarsson, Västergötlands Idrottsförbund

Västergötlands Bordtennisförbund fyller 75 år

Västergötlands Bordtennisförbund fyller 75 år och då skall det naturligtvis sammanställas en Jubileumsskrift

Förra skriften kom vid 60-årsjubileet 1999. De senaste skrifterna har sammanställts av Mister VBTF Olle Gustavsson.

VBTF begärde in föreningsuppgifter från de aktiva klubbarna, men det har varit trögt att få in uppgifter. Vi började informera klubbarna våren 2011, och sedan vid flera andra tillfällen, men det mesta har vi fått göra själva.

Vi har arbetat med kartläggning av föreningar som har varit/eller är anslutna till VBTF, från 1939 till 2014. Vi har även hittat en hel del föreningar där vi inte vet om de varit anslutna till VBTF. För att det inte skall råda några tveksamheter har vi tagit med alla, som har spelat bordtennis.

Vi har genom att leta på olika ställen såsom; gamla kassaböcker, olika gamla böcker och Jubileumsskrifter samt kontakter med Idrottshistoriska, föreningar och sällskap funnit namn på över 470 föreningar, OTROLIGT.

Det har varit ett tufft och tidsödande jättearbete, men också mycket intressant. Det går inte att säga hur många hundra timmar vi arbetat med detta eller hur många telefonsamtal vi har ringt. Det är tur att vi arbetat ideellt, annars hade vi ruinerat VBTF.

Vi som arbetat/arbetar med detta är Olle Gustavsson, som tyvärr lämnat oss under 2013, Stefan Svensson och Jan-Gunnar Axelsson.

Vår vän Olle var ju skribent, men jag är bara amatör-redaktör.

Jan-Gunnar Axelsson

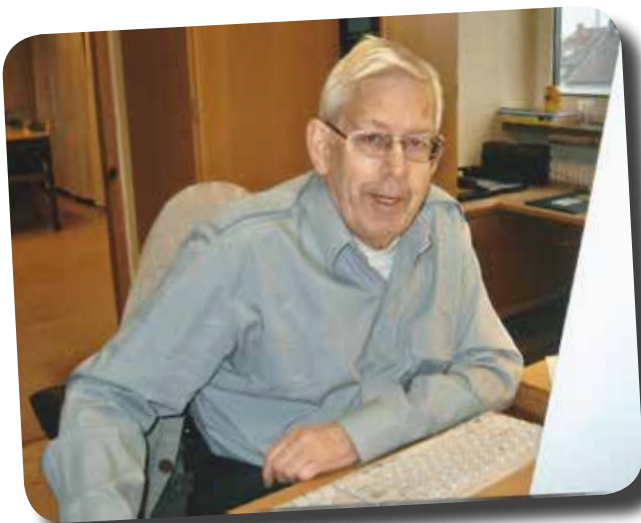
En legend har gått ur tiden

Vår ständige ledamot och Mr Västgöta Pingis finns inte längre. Olle skulle fyllt 77 år denna vecka. Olle Gustafsson som inte bara levde för pingisen han VAR Västgöta Pingisen. Det är många som genom åren haft kontakt med Olle. Han var in i det sista aktiv och höll på med material inför förbundets 75-års jubileum. Ett jubileum som han tyvärr inte får uppleva, men Olles gärningar för pingisen går inte att sätta ord på, ej heller att förstå hur mycket han har betytt. Det jag vet är att Olle kommer i flera generationer framöver göra avtryck inom Västgöta Pingisen och han har för alltid skrivit in sig i vår pingishistoria.

Olle kom med i styrelsen i början av 60 talet och har sedan dess i olika roller varit med i styrelsen. Under sina år som kanslist under takåsen på Boråshallen var han drivande och hade järnkoll på verksamheten och statistik. Det var oräkneliga trappsteg som han gick varje dag, år ut år in, vardag som helg och oftast bärande av tung pappersinformation som skulle ut till föreningarna.

Ungdomspingisen låg Olle mycket varmt om hjärtat och i samband med sin pension och SOC avslutningen 2001 fick han sin egen fond. Även efter pensioneringen fortsatte han att arbeta som vanligt även om han nu var utan ersättning, för Olle var närheten till pingisen viktigare än ett lönekuvert.

Ett annat forum som fick Olles intresse var det idrottshistoriska perspektivet, med all statistik. Vi hade tur att Olle dokumenterade så mycket så vi har en historisk bild av pingisen inom Västergötland.

Olle gjorde avtryck inte bara inom Västergötland utan även på riksnivå där han var respekterad för sin kompetens och sakliga argumentation, han var bland annat en av initiativtagarna till Stellan Cup numera Bästa 4:an. Hans synpunkter och tankar förde han fram i vår tidning Västgöta Pingis som han startade, där hans journalistiska bakgrund kom väl till hands.

Jag hade glädjen att få arbeta med Olle inom Västgöta pingisen under drygt 30 år, där han var en stor läromästare inom det administrativa, samt fångade mitt intresse för idrottshistoriken. Förutom hans administrativa kompetens var han även en skarp och saklig debattör, men det fanns även bakom fasaden plats för humor och medmänsklighet.

Tack Olle! för allt det arbete och den tid som du ägnade Västgöta pingisen, och utan det hade inte Västergötlands Bordtennisförbund varit vad det är idag. Din pingisröst och penna har tystnat, men din dokumentation lever kvar för alltid, liksom alla fina minnen.

Ronny Ferm
Ordförande

Grattis Västergötlands BTF - 75 år

Västergötlands BTF fyller 75 år och det ska firas. Västergötland har historiskt varit ett starkt och välordnat distrikt med bra fart i verksamheten. Lokalt finns det såklart många föreningar och bordtennisentusias-ter som gjort mängder av bra saker för att utveckla bordtennisen i Västergötland under de 75 år som gått sedan distriktet bildades.

Ur ett förbundsperspektiv nationellt sett är det ett par saker under det senaste decenniet som sticker ut och det handlar framför allt om Västergötlands BTF:s och dess föreningars goda arrangörsförmåga. 1996 arrangerades SOC i Borås och 2001 i Skövde. Bwwåda tävlingarna var perfekt arrangerade och i Borås bjöds publiken på en helsvensk final i herrsingel då Jörgen Persson besegrade Thomas von Scheele.

Några år senare, närmare bestämt 2006, stod Västergötlands BTF som värd för Svenska Bordtennisförbundets förbundsmöte. Det hölls på vackra Billinge hus i Skövde och blev så bra att samma upplägg upprepa-des även 2010.

I vackra Karlsborg spelades NETU-mästerskapen 2012. Sverige stod i tur bland de Nordeuropeiska länderna att arrangera tävlingen och då ställde Västergötlands BTF upp. Tävlingen blev lyckad med idel svenska fram-gångar och befäste än en gång vilken kompetens som finns inom bordtennisen i Västergötland.

Västergötlands BTF har också alltid varit med och bidragit till bordtennisen nationellt, inte minst genom att ha ledare som engagerat sig i förtroendeuppdrag inom Svenska Bordtennisförbundets kommittéer, valberedning och arbetsgrupper.

*Petra Sörling
Ordförande
Svenska Bordtennisförbundet*

Västergötlands Bordtennisförbund - Jubileumsåret 2014

Ronny Ferm
Ordförande

Sverker Magnusson
Vice Ordförande

Jan-Gunnar Axelsson
Ledamot

Per-Uno Karlsson
Ledamot

Karin Gill
Ledamot

Tomas Alsiöö
Ledamot

Stefan Svensson
Suppleant

Simon Strand
Suppleant

Susanne Åkerman
Suppleant

Ingemar Gustafsson
Suppleant

Hedersmedlemmar

Stig Magnusson
Lars Eriksson
Astor Johansson
Stefan Svensson
Ingemar "Bagarn" Johansson

Team Bredd/Utveckling

Per-Uno Karlsson (ansvarig)
Susanne Åkerman
Tommy Thorsén
Patrik Pettersson
Jonas Lövgren

Team Framtid

Jan-Gunnar Axelsson
Bo Kampf
Bengt Stenqvist
Lars-Ola Fronth

Tema Marknad

Sverker Magnusson
Ronny Ferm

Sekreta

Sverker Magnusson
Stefan Svensson
Stig Magnusson
Ingemar Johansson

Team Tävlning

Tomas Alsiöö
Stefan Svensson
Sonny Spjuth
Simon Strand

Team Ungdom

Karin Gill
Anton Keidser-Flygare
Karin Ahlin
Lisa Kampf
Michael Corsini
Robin Olsson

Valberedning

Björn Andersson
Mickael Corsini
Ingrid Lundqvist
Emma Thörn

Revisorer

Anders Nilsson
Jan-Olof Sundh

VBTF bildas - Västgötsk Pingishistoria

Nedan följer en del notabla händelser under de följande åren från genomgång av protokoll och årsberättelser.

1945-46

Antalet föreningar är 23 med 258 registrerade spelare. Skaraborgs bordtennisallians upphör och ingår i Skaraborgsalliansen sedan bordtennisen vunnit inträde i RF. Varje idrott får en plats i Västergötlands Idrottsförbunds styrelse med Henry Arnholm som bordtennisens företrädare. Den första allsvenska serien startar med tio tvåmannalag där Marie-dal är ett av lagen och slutar på sista plats. Nils Johansson, Hörnebo blir förste DM-vinnare i herrar oldboys.

1946-47

Seriespelet börjar stabiliseras. Två division III-grupper, två division IV-grupper och en division V-grupp. Dessutom förekommer seriespel utanför VBTF:s kontroll då många föreningar inte är formellt anslutna till förbundet. Snacket börjar att införa en klassificering av spelarna där man får poäng efter placering i SM, DM och Västsvenska. Lidköpings BTK kvalar in till allsvenskan.

1947-48

Gunnar Lindahl, kommer tillbaka som ordförande och stannar kvar till 1979. VBTF blir landets näst största distrikt efter Stockholm och kräver en ordinarie plats i SBTF:s styrelse när denna utökas.

Förslag framförs att separera årsmötet från DM för att om möjligt få en större anslutning till årsmötet samtidigt som resfördelning bör införas.

Barbro Eriksson, Torpåkra blir historisk som den första DM-vinnaren i damer singel, liksom mixedparet Liss Larsson, Mariedal/Lilly Berglund, Sparsör AIK. Förslaget till klassindelning blir verklighet och mästartklassen innehåller följande namn: Liss Larsson, Arne Andersson, Alvar Andersson, Evert Fasth, Mariedals IK, Allan Jakobsson, Yngve Kjellström, Lennart Berg, Rune Berggren, Karl-Erik Larsson, Lidköping BTK, Bengt Carlsson, Alingsås BTK, Herbert Lorentzon, BTK Swing och Bengt Ahlander, Tibro BTK.

1948-49

Första motionen (?) lämnas in i SBTF:s årsmöte. Förslår att lag-DM skall avgöras genom poängräkning vid ind DM där de tre bästa spelarna skall räknas. En andra motion innehåller förslag att DM skall spelas sista söndagen i november över hela landet. Båda motionerna blir avslagna vid förbundsmötet i Uppsala.

Liss Larsson, Mariedal vinner senior-SM i Uppsala efter finalvinst mot Bengt Grive. Tillsammans med sina lagkompisar Arne Andersson och Evert Fasth, bildar de Sveriges lag i en landskamp mot Norge med resultat 5-0. Lagledare

Helmer Magnusson, Borås. Internationella galor genomförs på flera platser med spelare från USA, Tjeckoslovakien, Ungern med flera.

1949-50

Antalet föreningar uppgår till 81 st. Gunnar Lindahl blir invald i SBTF-styret som suppleant och damkommittén. En instruktörskurs genomförs i Mullsjö 8 oktober med 60-talet deltagare i samband med årsmötet som därmed separeras från DM. Vänersborg kvalar till Allsvenskan men lyckas inte. Förslag till egna seriepriser börjar diskuteras. 19 seriegrupper med 133 lag.

1950-51

DM delas upp i två tävlingar Stora DM (herrar singel, dubbel och oldboys). Lilla DM (herrar juniorer, damer singel, dubbel och juniorer, mixed samt herrar lag). Liss Larsson, vinner oldboys-SM i Göteborg. Finalvinst mot P-O Croneyd. Verksamheten fortsätter att öka i sådan omfattning att man börjar leta efter en kansli lokal.

1951-52

Årsmötet diskuterar ett SBTF-förslag angående införande av enhetlig tävlingssräkt vid serie- och tävlingsspel, men årsmötet anser att det skall vara frivilligt användande av shorts eller lång tävlingsbyxa. Början tas till uppbyggande av ett kansli i Lidköping.

Två SM-guld noteras vid tävlingen i Västerås. I en ren Mariedalsfinal vinner Tage Flisberg över Liss Larsson och tillsammans blir det seger även i dubbel. Senare blir det ett tredje guld då Mariedal besegrar Djurgården i lagfinalen efter tre matcher. SBTF arrangerar en rikstävlingen där Ingrid Hermansson, N Härene, vinner damklassen.

1952-53

Gunnar Lindahl, blir ordinarie ledamot i SBTF-styret och äntligen uppfylls ett önskemål. Samtidigt beslutar SBTF att det skall finnas en kvinnlig ledamot i varje distriktsstyrelse. För VBTF:s vidkommande blir Vera Johnsson, de historiska namnet. Engelska juniorlandslaget turnerar i distriktet. Förbundets omsättning passerar 6.000 kronor.

1953-54

SM spelas i Borås där Ingrid Hermansson/Märta Larsson, N Härene spelar hem distriktets första titel i damer dubbel. N Härene är med i premiären av damserien och vinner en av grupperna. Spelar final mot Djurgården men förlorar. Lennart Berglund, Gällstad vinner Talangjakten och vinner en resa till England. Tankar på en förbundslogo börjar ta form. 202 serielag i 29 grupper.

1954-55

Rikstränaren Alex Ehrlich gör en 14-dagarsturnè och besöker tio platser. Antal föreningar uppgår till 147 med drygt 1400 spelare. Omsättningen börjar närma sig 10.000 kronor. SBTF inför materialanslag (föreningarna får bord till reducerade priser).

1955-56

Norrby vinner kvalet och går upp i allsvenskan. Vid DM i Lidköping hör man talas om namnet Hans Alsèr, Byttorp för första gången då vann juniorklassen. Damlandskamp i Skara mot Tyskland med Ingrid Hermansson som spelare och Gunnar Lindahl som lagledare. "Morgondagens män" heter en träningskurs för yngre lovande spelare. Första gången man hör ordet sammandrag.

1956-57

Hans Alsèr vinner allt som går att vinna vid DM i Skara trots att han bara är junior. Första domarkursen genomförs. VM spelas i Stockholm med sju västgötar på starlinjen och ett antal domare. Ordet fritidsgrupper (LOK-stödet i dag) är ett faktum. En av styrelsens ledamöter tar upp innehållet i svensk bordtennis. Menar på att vissa bilder på kvinnliga spelare hyllas som bystdrottningar vilket inte har med idrott att göra. Besluts att påtala detta för SBTF.

1957-58

Byttorp vinner kvalet till allsvenskan. Vissa tidningar i distriktet kontaktar SBTF för att de har blivit debiterade kostnader för serietabeller. SBTF:s generalprogram kritiseras för att det inte finns några veckoslut för distriktsarrangemang. Antalet lokala serier på ungdomssidan utanför VBTF:s beskyddan fortsätter att öka. Första lägret för flickor genomförs i Borås.

1958-59

Årsmötet i Borås 28 september har gått till historien som "kuppen i Borås". När det var dags för ordförandeval framfördes två namn dels Gunnar Lindahl och dels ett namn från Borås. Den slutliga omröstningen vann Lindahl med röstsiffrorna 11-6. Även valet av revisor gick till omröstning vilket säger en del om den spänning som rådde under mötet.

Vid mötets avslutning vände sig Lindahl till en del yngre ledare från vissa Boråsklubbar och uttryckte sin ledsnad över sättet som dessa använt för att få VU/kansliet flyttat till Borås. Deras sätt skylldes han på ungdomligt oförstånd. Inom VU har vi flera tillfällen diskuterat ett flyttning av kansliet till annan ort, dock utan att lyckas men vi hade inte räknat med att det skulle ske på det sättet som planerades. En förflyttning bör ske i bästa samförstånd och vi är fortfarande öppna för detta.

1959-60

Borås står i blickpunkten på ett påtagligt sätt. Efter succèlandskampen mot Ungern 1958 söker Borås Bordtennis Arrangörer och får SOC som därmed för första gången spelas utanför Stockholm. Något som gjorde att SBTF-parnarna Joel Haskel och Erik "Jerker" Extergren fick upp ögonen för pingisborås. I den lokal pressen kunde man läsa följande.

- SOC i Borås har bevisat vad vi visste sedan tidigare att det här i staden finns massor av skickliga bt-ledare, självuppoffrande organisatörer som genomför de planer man sätter upp menade Joel Haskel.

- Borås tidernas bordtennisstad! En sån publik, sportslig, kunnig och följsam. Man förstår sporten, jublar åt Stipek, lider med Stipek och är med honom. Jag förstår Stipek när han berättade för mig att en sådan publik som finns i Sverige finns inte i hela världen menade "Jerker".

Några månader efter SOC var det dags för SM som ser Hans Alsèr som vinnare på hemmaplan i herrsingel. Sommarläger genomförs med Västergötlands IF som arrangör. Ture Eriksson inväljs i SBTF:s valberedning.

1960-61

Årsmötets stora fråga är SBTF:s förslag till införande av en spelarlicens som föregick av en het debatt. För säkerhet skulle hade SBTF skickat sin vice ordförande Erik Extergren för att få västgötarna att rätta in sig i ledet. Årsmötet godkänner förslaget med siffrorna 13-4 men där Byttorp och Mariedal reserverar sig. Två föreningar lämnar årsmötet innan röstningen...

Söndagen 26 februari 1961 kommer för all framtid att framstå som en av de största dagarna i "Borås huvudstadshistoria"

- Vid tyska mästerskapen vinner Hans Alsèr singel och dubbel med Tony Larsson. Den senare i par med Lena Guntsch vinner mixed och finalmotståndare är Hans Alsèr/Marita Carlsson.

- På Bosön gör man upp om segrarna i Pojk- resp Flicklagspokalen. Båda segrarlagerna kommer Borås genom Mariedal (pojkar) och Wästerhov (flickor).

1961-62

En dyster säsong då två ledamöter i VBTF:s styrelse avlider. Bruno Axelsson i en trafikolycka på hemväg från en tävling i Skåne tillsammans med två spelare i hans förening Wästerhovs IK. John "Jack" Johansson avlider efter en svår sjukdom. Detta kom att sätta djupa spår i boråspingisen under några år. Omläggningen till 4-lagsserier på nationell nivå vållar stor debatt på årsmötet * Skövde vinner pojklagspokalen och Wästerhov upprepar segern i Flicklagspokalen * Spelarlicensen blir en fullträff i varje fall ekonomiskt.

1962-63

Efterdyningarna från årsmötet 1958 som döptes till "kuppen i Borås" fortsatte under flera år och stundtals var det lite spända relationer mellan Borås och Lidköping. En lösning av kanslifrågan i Lidköping blev allt akutare. Vid årsmötet i Tranemo nyvaldes boråsarna Olle Gustafsson som ledamot efter "Jack" Johansson och Bengt "Kubbas" Hagström, som suppleant. Tillsammans med Helmer Magnusson som fanns med i styrelsen sedan tidigare inledes arbetet med att flytta kansliet till Borås under "fredliga former".

1963-64

Juniortävlingen för distriktslag startar upp och västgöotalaget består av Björn Nilsson, Leksbergs BTK, Nils Hjalmarsson och Peder Johannesson, Mariédals IK. Västergötland tilldelas Nordiska Mästerskapen som spelas i Skara med stora svenska framgångar. Förslag kommer från boråshåll att ge ut en tävlingskalender men stupar av ekonomiska skäl. På försommaren blir det klart med kansliflytten till Borås.

1964-65

Under sommaren 1964 verkställs flyttningen från Lidköping till Borås. Lagom till årsmötet samma år är flyttningen genomförd och AU/Kansliet finns sedan dess kvar i Boråshallen, när den här sammanfattningen skrivs 41 år senare. Det nya AU kom att bestå av Åke Erlandsson, Olle Gustafsson, Gösta Daun och Helmer Magnusson. Den senare veteranen men övriga oprövade i förbundssammanhang.

1965-66

Flyttningen av kansliet fungerar som den skall och efter ett år har den nya organisationen börjat sätta sig även om Gösta Daun, hoppar av efter bara ett år. Eva Johansson, senare Fredenlund, vinner trippel i Europaträffen, senare namnändrad till junior-EM. Leksberg BTK (senare Mariestads BoIS) vinner sitt första lag-SM sedan Hans Alsør gått över 314 serielag i 53 serier sedan ungdomsserierna införlivats i verksamheten. 35 lag deltar i det nationella seriespelet.

1966-67

VM spelas på Johanneshov i Stockholm med ett stort antal västgötar som funktionärer. Sveriges första VM guld till distriktet då Hans Alsør vinner dubbel med Kjell Johansson som partner. Inte mindre än 1.523 spelarlicenser blir lösta. Seriekalendern blir en verklighet.

1967-68

Senior-SM spelas i Boråshallen med västgötaspelare i sex av de sju finalerna. Tre vinnare noteras för Mariestads BoIS. Hans Alsør (HS), Marita Neidert (DS), Björn/Marita Neidert (MD). Ungdoms-SM har premiär med Birgitta Olsson, Vargön som premiärsegrare i flickklassen. Sak samma med oldboys-SM där Björne Mellström, Mariestad vinner både singel och dubbel. Totalt hamnar tio SM-tecken i distriktet. Ungdoms-DM premiärspelar i Nossebro.

1968-69

SBTF:s förbundsmöte tillsätter en utvecklingskommitté som skall komma med förslag om "åtgärder att stärka bordtennis sportens framtida ställning". I gruppen ingår Gunnar Lindahl, Stig Larsson, Skara, Olle Gustafsson samt Stig Hagberg Borås (sekr i hela utredningen). Förbundets första egna veckolånga läger genomförs i Vårgårda 23 februari - 1 mars med Per Magnusson och Nils-Erik Svensson som tränare. Det skulle sedan komma att bli mycket av den varan.

1969-70

Utvecklingskommittén lämnar ifrån sig ett 64-sidigt dokument under namnet "morgondagens bt", som i mångt och mycket kom denna att sätta sina prägel under hela 70-talet. Ett förändringsarbete som även kom att sätta sin prägel på VBTF. Under de år som vi har beskrivit så här långt var det styrelsen och AU som hade ett dominerande inflytande på förbundsarbetet. Succésivt sker en förändring då ansvaret flyttades över till kommittéer/utskott och dylikt inom tilldelade ekonomiska ramar. Trollhättans BTK arrangerar SOC.

1970-71

En stor förlust noteras då Hans Alsør lämnar distriktet och blir tränare i Tyskland. Distriktsjuniorturneringen spelas i Borås. 70-iaden blir en verklighet då RF tar ett samlat grepp över de ungdomspropagandor som genomförts och nu "tvingas" alla distrikt vara med, även Västergötland. Tävlingen genomförs med en sommar- och en vinterdel med ett 25-tal idrotter. Tävlingen spelas i tre etapper under en tvåårsperiod (förenings- och distriktsdel första året samt regions- och riksfinal andra året). Per-Åke Johansson, Lidköping BTK och Annelie Hernvall, Trollhättan blir de första 70-iadenvinnarna. Vänersborgs vinner sitt första lag-SM på damsidan.

1971-72

Bokslutet visar att verksamheten har passerat 50.000 kronor och RF-anlaget överstiger 10.000 kronor för första gången. Nästan hälften av det förstnämnda beloppet låg på utbildningssidan då det skedde en målmedveten satsning. "Bästa fyran - Stellan Cup" drar igång och blir en succé direkt med betyget "det bästa som hänt vår bordtennis" enligt förbundsordförande Erik Extergren.

Då skall man komma ihåg att SBTF till en början inte alls var intresserad av den här tävlingsidén när den presenterades i slutet av 60-talet. Vid den årliga SBTF-konferensen som 1971 genomfördes på Billinge hus hotade de västsvenska distrikten (Bohuslän/Dal, Göteborg, Halland och Västergötland) att köra tävlingen i egen regi. Då föll 08-orna till föga...

Premiärvinnare i Västergötland blev Mössebergskolan, Falköping.

1972-73

Västergötland får sin första riksfinalseger i "bästa fyran" då Myråsskolan, Borås triumferar. Satsningen på utbildningssidan fortsätter med utökad lägerverksamhet. RF presenterar sin distriktsorganisationsutredning (DOU) som bl tar upp SF:ens anslag till sina SDF. Man menade på att 30 procent av RF-anslaget borde utgå till SDF-en. VBTF drev denna fråga under några år men mötte inte oväntat ett kompakt motstånd från 08-sidan. Även övriga SDF var inte heller speciellt intresserade.

1973-74

Pingisgymnasiet flyttas från Malmö till Trollhättan och Astor Johansson får rektorsansvaret för denna verksamhet. Något som betyder att verksamheten från en extra skjuts i Saab-staden. Snacket om införande av en kansliavgift förs på tal som ett första steg mot en heltidstjänst på kansliet. Det var vid denna tidpunkt som uttrycket att "SDF-en är idrottens svaga länk" myntades av en "höjdare". Europa Top 12 spelas i Trollhättan. Tommy Danielsson, Trollhättan blir förste västgöte att vinna 70-iadens riksfinal.

1974-75

Omsättningen närmar sig 100.000 kronor sedan den tidigare nämnda kansliavgiften blir en verklighet och tillför verksamheten många sköna kronor. Men det är en bra bit kvar till en heltidsanställd kanslist. En viss omorganisation genomförs och bland annat tar man bort suppleanterna och antalet övriga ledamöter utökas. Några försök att förbättra "idrottens svaga länk" ser man inte röken av.

1975-76

Äntligen vinner Västergötland distriktsjuniorturneringen. Försöken med uppföljningar av "bästa fyran" i form av "trean resp femman" slår inte speciellt väl ut. Svårt att nå ut med informationen och försöket rinner ut i sanden. Bra fart på turneringssidan och över 400 serielag.

1976-77

Ökningen fortsätter på tävlingssidan. Över 15000 starter i tävlingarna och inte mindre än 426 serielag. Kraven skärps

för att få tävlingssanktion. 70-iaden lockar 546 pojkar och 144 flickor i de föreningstävlingar som genomförs. Snacka om en lyckad tävlingsform. I början av 1977 drabbas västgöta- och svensk pingis av stor sorg då Hans Alsér omkommer i en flygolycka.

1977-78

Till Hans Alsérs minne instiftas tävlingen "Hans Alsérs minnescup" som sedan spelas en bit in på 1980-talet. Tävlingen spelades med 2-mannalag enligt kingscupsystemet för pojkar/flickor 11 och 13 år. 52 pojk- och 23 flicklag var med i premiärupplagan som vanns av Mölndals BTK (flickor) och Falkenbergs BTK (pojkar).

1978-79

VBTF firar sitt 40-årsjubileum i samband med årsmötet och i årsberättelsen konstaterar man att positionen som ett av de främsta distrikten i landet har stärkts, trots att man saknar en seniortopp. Både på herr- och damsidan har de bästa spelarna försvunnit av olika anledningar men ungdomarna lovar mycket inför 80-talet.

Kansliarbetet har fått den lösning man eftersträvat efter ett konsulentbidrag från Västergötlands IF. Omsättningen passerar 200 000 kronor, nästan hälften av denna siffra ligger på lägerksamhet. Bidraget från RF närmar sig 30 000 kronor.

1979-80

Efter drygt 30 år blev det ordförandeskifte då Gunnar Lindahls önskemål, om att avgå sedan flera år tillbaka, kunde beviljas. Efterträdaren kom från Trollhättan och det låg i sakens natur då hans klubb kommit att dominera verksamheten speciellt på ungdomssidan. Samtidigt noterar man att intresset för utbildningen är alldeles för dålig. Spelarlicens införs för ungdomar varför licensantalet springer i höjden. Första numret av info-bladet "VästgötaPingis" utkommer.

1980-81

Niklas Persson, Falköping vinner junior-EM i Polen. VBTF genomför en egen utredning med arbetsnamnet "pingis-80", som komplement till SBTF:s utredning med samma namn. Rankinglistorna är ett tacksamt ämne att diskutera då det finns gott om "experter" inom föreningarna.

1981-82

Ungdomars tidiga tävlande är en het fråga inom idrotten dock lite mindre het inom vår idrott. Bland annat snackas det om att förbjuda tävlingsidrott innan man fyllt 13 år. Med facit i hand vet vi hur det gick. Inom ramen för "pingis 80" fanns en punkt som hette "vita fläckar" - det vill säga orter som saknade pingis. Det resulterade i 27 serielag inom fem grupper.

1982-83

Premiär för nya utmärkelsen "säsongens spelare, ledare och förening". Priserna tilldelades Elisabeth Abrahamsson, Trollhättans BTK "riksfinalseger i 70-iaden". Ronny Ferm, Karlsborg "arbetet med vita fläckar" samt Vara SK "skolverksamhet som gav en andraplats i bästa fyrans riksfinal". Mycket snack om tävlingsreglementet med slopande av 18.00-gränsen på lördagar och att begränsning av deltagande i flera klasser måste rivas upp. Distriktets första USM-tävling arrangeras av Trollhättans BTK.

1983-84

Idrotten får en förhållandevis stor ökning när "nådiga luntan" presenteras. Men liksom tidigare stannar pengarna på central nivå och endast småmulor hamnar på den fattiges bord, det vill säga SDF-en. Om så sker är de öronmärkta... 70-iaden går i graven sedan den avslutas som en lagtävling. Sandared vinner flickdelen och Sjömarken tar hem.

1984-85

Pingisiaden startar upp inom Region Väst som en fortsättning på nedlagda 70-iaden på förslag från Västergötland. Liksom tidigare går de fyra bästa flickorna och pojkarna från resp distriktsfinaler vidare till en regionsfinal, där bildar man ett fyramannalag. Regionsfinalen spelas i samband med VM i Göteborg. Pojkarna är överlägsna i sin del medan flickorna blir fyra. Stor nonchalans mot kravet att man måste ha spelarlicens. Lägerverksamheten fortsätter att vara stor. Mössebergskolan Falköping vinner "bästa fyran".

1985-86

Västergötland får besök av SBTF:s fältpräst under 3,5 dagar som ett resultat av överskottet från VM-tävlingen i Göteborg. De bäst utbildade tränarna lämnar distriktet vilket försvårar arbetet och satsningen på ungdomssidan. Namnet zonpingis är en ny verksamhet som bedrivs inom fyra zoner och är öppen för icke rankade spelare. Ett namn som i dagsläget heter Pingisligan. Byttorp vinner Flicklagspokalen. Frågan ställs hur man skall utveckla västgötapingisen. Tivo arrangerar slutspelet av 15-turneringen för distriktslag.

1986-87

Årsberättelsen noterar att utrymmet för vinteridrotterna blir allt mindre tack vare att inomhusfotbollen blivit en alltmer besvärande konkurrent på ungdomssidan. Annars rapporteras stor aktivitet inom samtliga kommittéer. "Avstamp mot framtiden" heter ett nytt centralt material som man hoppas mycket på.

1987-88

Säsongen bjuder på ett underskott på drygt 33 000 kr samtidigt som resultaträkningen överskrider halvmiljonstrecket för första gången. Flickorna vinner 15-turneringen. Tränar-Top 12 heter en ny aktivitet som drar igång där tränarna gör studiebesök vid landslagsläger och har vissa specialuppgifter vid SOC och SM.

1988-89

Anders Nilsson, Mariedal gör ett fint arbete i ett "fältjänstprojekt" under en månad men uppslutningen från föreningarna blir inte besvarad. Tränarprojektet från föregående säsong fortsätter i en nedtrappad form. Stort intresse för lägerverksamheten med 232 ungdomar på vårt sommarläger i Lidköping plus ett 20-tal då SBTF lade en del av sin verksamhet i Lidköping.

1989-90

VBTF fyller 50 år där genomförandet av USM i Borås är en del av firandet av detta. Vårt arbete med att få en rikstävling för 11-åringar som ersättning för 70-iaden vinner äntligen gehör hos SBTF. Region väst-projektet "Pingisiaden" blir en individuell rikstävling. IFK Lidköping föreslår att VBTF bildar en ungdomsfond för att premiera spelare, ledare och föreningar. En arbetsgrupp tillsätts för att ta fram förslag till stadgar.

1990-91

Ledarrekryteringsproblematiken börjar komma upp alltmer liksom att SBTF:s general-program genomgår stora förändringar efter förslag från VBTF. En satsning på flickor inleds kring SBTF-materialet "samling vid bordet". VBTF motionerar till SBTF om införande av "dagen D" vid övergångar dock utan någon framgång. VBTF:s ordförande Bror Gustafson, ingår i en utredning tillsatt av Västergötlands IF (VIF) under namnet "översyn av resursanvändningen och samspelet inom västgötaidrottens olika organ".

1991-92

Premiärutdelning för ungdomsfonden vid årsmötet 1991 i Skövde. De första innehavarna blir Karl-Arne Hennersten, Örslösa IF (ledare) och Stefan Laupa, Rydholms SK (Spelare). Antalet föreningar och spelarlicenser minskar samtidigt som konkurrensen ökar från andra idrotter. Distriktet jobbade med en egen "Pingis 90-utredning" parallellt med SBTF under 90-talets inledande säsonger. Ett mycket genomarbetat remissvar skickades till SBTF men genväret var mollbetonat. Talang 91/92 som består av både träning och tävling sker länsvis och avslutas med tävlingen "Årets pingisrookie".

1992-93

Målsättningen med ungdomsfonden var att inom fem år komma upp i 100.000 kronor. Efter att ha fått in 35.000 under den här säsongen fattas det nu bara 10.000 innan målet. "Framtids/Utvecklingskväll" var ett nytt projekt med bistånd av VIF som vi hoppades skulle smitta av sig till andra föreningar, men tyvärr. Stiftelsen Karl Frithiofsons minne uppmärksammar och vi får ett stipendium för att ansvändas vid föreningsutveckling och blir bordtennisens bidrag i VIF/Sisu studiematerial "din idrott".

1993-94

Den här säsongen skrivs det pingishistoria. Bror Gustafson, avgår som ordförande efter 15 år och VBTF får sin fjärde ordförande genom Bo Dahlgren, Sandared vid årsmötet i Skövde. Genom att utnyttja statens resurser för arbetslös ungdom fick Eva Einarsson en ALU-anställning. Denna uppsökande verksamhet gav oss nyttiga erfarenheter. Det under fjolåret inledda arbetet med studiematerialet "din idrott" blir klart och presenteras. Mottagandet blev positivt inte minst från SBTF. Bakom detta låg följande personer. Thomas Andersson, Hova, Mats Carlsson, Tibro, Eva Einarsson, Falköping, Ove Mårtensson, Göteborg, Anders Nilsson, Sjömarken och Olle Gustafsson, Borås.

1994-95

Antalet föreningar kryper under 100-strecket för första gången och den vikande trenden fortsätter under resten av 1900-talet. Efter fem års arbete har ungdomsfonden kommit upp i den uppsatta målsättningen med ett kapital på minst 100 000 kronor. P15-laget Martin Jonsson, Jerry Klingberg, Anders Kylén och Tobias Larsson vinner riksfinalen i Borlänge. Ronny Ferm blir utsedd till årets ungdomsledare av Västergötlands Idrottsförbund. Veteranerna spelar hem sju SM-titlar varav fyra hamnar hos Birgitta Strand-Rådberg. Claes Börjesson fortsätter ALU-arbetet men hoppar av efter några månader.

1995/96

Det skrivs pingishistoria i och med att omsättningen i kronor räknat passerar miljongränsen med en behållning på drygt 30 000. Istrum kvalar upp till elitserien via vinst mot Tyresö och förlust mot Lyckeby. Sommarläger för 25:e gången i obruten följd. Pingisligan, bredd- och propagandasatsningen, lockar många nya intresserade. Bästa fyran håller sitt grepp och vi fortsätter att vara deltagarmässig. Anders Karlsson arbetar som fältpräst under några månader med inriktning på att sälja in "bordtenniskolor" med mindre lyckat resultat.

1996/97

Den verksamhet som pågått under några år med framtagande av diverse skrifter som studiematerialet "min idrott Pingis", "vi som spelar till 21" kompletterades med färdigställande av klubbtränarhäftet och revidering av chaufförspaketet. Pia Hagström arbetar som fältpräst, cirka 1000 elever/lärare och 500 föreningsledare träffar hon under sitt halvårslånga arbete. Tränarföreningen träffar förbundskapten Kjell-Åke Waldner då SOC spelas i Borås i Mariedals arrangörsskap. Som ett extra inslag i Pingisligan genomfördes "Lilla SOC" med finalspel sista SOC-dagen vilket uppmärksammades av TV-sportens "lilla sportspegel".

1997/98

Pingisintresset minskar och det innebär att den arbetsplan som togs vid årsmötet i Trollhättan inte kunde genomföras till alla delar. Något som framförallt märks på en minskning av antalet lösta spelarlicenser. Robert Svensson vinner P14 vid USM medan klubbkompisen Anthony Josefsson vinner Pingisadens riksfinal. En viss omorganisation diskuterades och blir verklighet efter flera föredragningar liksom framtagandet av en förbundspärm.

1998/99

Återigen skrivs det lite pingishistoria. Bo Dahlgren avgår efter fem år som ordförande vilket är en ovanlig kort tid för en avgående ordförande. Valberedningen föreslog nyval av Thomas Andersson, Hova medan några mötesdeltagare föreslog Ronny Ferm, Karlsborg. Vid den slutna valproceduren visade det sig att Ronny Ferm, fick 35 röster och Thomas Andersson 31. Eftersnacket om denna historiska händelse, som påminde om "kuppen i Borås 1959" då årsmötet försökte peta dåvarande ordföranden Gunnar Lindahl, kom att handla om de föreningar som inte hade rösträtt men var närvarande... Västergötlands Idrottsförbund fyller 90 år och varje idrott får två guldmedaljer att dela ut. För vår del tilldelas dessa Eva Åkesson för arbetet med utbildningsmaterialet och Olle Gustafsson för arbete med bästa fyran.

1999/00

VBTF fyller 60 år vilket firas i samband med årsmötet i Falköping. Samtidigt blir det, det sista årsmötet med brutet räkenskapsår. Vid följande årsskifte blir det en övergång till kalenderår. Något som innebär att andra halvan av 2000 bara kommer att omfatta sex månader. Samtidigt inleds arbetet med genomförandet av SOC som ett delarrangemang i Skövdes 600-årsfirande 2001. Två SM-tävlingar genomförs i distriktet - Sjömarkens IF (veterandelen) och Mariedals IK (seniordelen). När det gällde det senare var VBTF en av många som uppvaktade de nykorade svenska lagvärldsmästarna. Fem seriesegrar på det nationella planet är ett ovanligt bra resultat för våra 25 lag som deltagar.

2001

Detta med övergång till kalenderår kan tyckas vara enkelt och bara har sina fördelar eftersom samhället i stort fungerar efter denna regel. Men att så där mitt i säsongen börja tänka på att årsmötet skall ligga i februari/mars är inte alldeles enkelt när man är inkörd med siktet i juni/juli. SOC i Skövde kom att bli en värdig manifestation av västgötapingisen då sista novemberveckan blev en fin slutvinjett på denna historiska säsong. Det enda som var emot oss var den skenande dollarkursen annars handlade det om en stor propagandaseger. Från den övriga verksamheten kan noteras att Västerbyskolan Götene vann riksfinalen i bästa fyran. SBTF lägger ned alla distriktsturneringarna för juniorer och Pojkar/flickor.

2002

Mycket kom att handla om uppföljning och utvärdering av fjolårets SOC-tävling i Skövde. Efter detta arbete blev helhetsintrycket att arrangörmässigt handlade det om en fullträff men detta med ekonomin dessvärre tyngde ned det hela. Budskapet från årsmötet i Forshem att ta igen förlusten från 2001 kunde infrias med råge efter en imponerande insats vid Festivalen i Karlsborg där VBTF gått in som medarrangör. Vinsten på 67 000 kronor gjorde att "ordningen var återställd" och vi kunde jobba vidare i gamla invanda fotspår. Nytt för säsongen var hemsidan och projekt Karlsborg. Samarbetet med Småland och Östergötland resulterade i att SVÖ-cupen startade upp.

2003

Mariedal kvalar sig upp till herrarnas elitserie och Ulricehamns IF når semifinalen i damernas SM-slutspel. Göteneskolan upprepar sin seger från 2001 i bästa fyrans riksfinal. Mattias Översjö vinner pingisiadens riksfinal. Det som annars stack ut från den ordinarie verksamheten var ett nytt bra ekonomiskt resultat. Nystarten av team VBTF som lovar mycket. Trollhättans USM-arrangemang som fick betyget tidernas bästa. Kontraktet med Woodhouse viktigt för festivalen och lägerverksamheten. Handslaget är ett nytt ord som dyker upp liksom ledarfokus men tyvärr får inte SDF-en söka några medaljer.

2004

Jättesuccè med bästa fyrans riksfinal i Arena Skövde där vi återigen svarar för ett toppenarrangemang i en underbar anläggning. Betyget "bästa arrangemang hittills" visade att vårt koncept gick hem. Tyvärr fick vi ingen möjlighet att jobba vidare på det då SBTF ville ha tillbaka tävlingen i o8-området. Årsmötet gästades av förbundsordförande Walter Rönmark, vilket var första gången sedan 1979 vi hade så hög representation. Ungdomsfonden delade ut stipendier på 15 000 kronor.

2005

Klang och jubel när Sjömarkensskolan vinner riksfinalen i bästa fyran - distriktstes femte - och därmed är målet uppnått efter tre års förberedelser. För redan i första klass började Hampus Söderlund och hans kompisar snacka om den här tävlingen. Att man skulle gå segrande fram i hela tävlingen fanns inte med då men det framstod på ett tidigt stadium att man hade ett duktigt lag. IFK Falköping BTK får högt betyg för veteran-SM som såg fyra individuella klassegrare: Per Magnusson, Mariedal (H65), Lennart Berglund, Byttorp (H75), Ingela Wallin, Trollhättan (D 40), Ingegerd Freinert, d:o (D65) och tre dubbelvinster. Veterantouren blir ett nytt namn i tävlingsverksamheten med spel i två klasser och fyra deltävlingar. Årsberättelsen konstaterar att "på den gamla tiden" var det en ära att sitta distriktsstyrelsen eller kommittè - nu är det nästan en belastning.

2006

Den stora händelsen under året var att SBTF:s förbundsmöte förlades till distriktet och till Skövde 6-8 april. Förutom de sedvanliga förhandlingarna besöktes Cesarstugan i Östra Tunhem och utställningen "Bondens år" med åtföljande lunch. På återresan till Skövde gick vägen förbi Hornborgasjön vilket blev en upplevelse för många trots "fågelsjukan". Mariedal arrangerar senior-SM där Jan-Ove Waldner spelar en framträdande roll i flera bejublade matcher. Hampus Söderlund vinner Pingisiadens riksfinal efter seger mot Alexander Franzèn utvandrad västgöte till Falkenberg. Albin Wemmert, Herrljunga utslagen i semi. Alltså tre västgötar i semi...inte illa. Veteran-SM som stod på programmet först år 2007 satte dock sin prägel på mycket av arbetet. Nu fick vi en ny chans att visa upp Arena Skövde för pingissverige. Efter "fyran-succèn" för tre år sedan. Ett bra utbildningsår med två domarkurser, både steg 1 och II-tränarkurser samt tävlingsledarutbildning.

2007

Västergötland var satt i fokus på ett påtagligt sätt genom tre SM-arrangemang. Veteran-SM i Skövde med VBTF som officiell arrangör, USM i Trollhättan och JSM i Borås (Mariedal). Lägg därtill riksfinalen Top 12 som arrangerades av IFK Falköping BTK. Totalt blev det tio segrar för distriktets spelare, - två i Skövde, sex i Trollhättan och två i Borås. Samtliga arrangemang fick högsta betyg. Att arrangera tävlingar är något som västgötapingisen kan. Årsmötet gästades av rekordlåga nio föreningar...Ett förslag om återgång till brutet verksamhetsår gick till utredning och sedan pappersvägen efter inrådan från SBTF... Team Västergötland (f d team VBTF) har återuppstått och försöker nu finna en lämplig form för att kunna bevaras. Efter beslut på central nivå blir division

IV högsta distriktsserie samtidigt som vi själva inför en ny serieform med tre grupper i varje division åtföljt av ett kvalspel både uppåt och nedåt.

2008

Ett "traditionellt" verksamhetsår. EU projektet i Karlsborg avslutades. Seniorlagen uppgick till 67 lag och ungdomssidan till 118 lag. Licensantalet uppgick till 913 licensierade spelare. Man genomförde ett Pingisforum i Halmstad.

2009

Ett "problem år" då vår kassör flyttade strax efter årsmötet till annan ort utanför distriktet. Bengt Stenqvist anställdes som kanslist där han skulle gå bredvid Olle, men Olle drabbades av sjukdom så det blev inte riktigt som tänkt. Emellertid påbörjades flytten av kansliet från Borås till Idrottens Hus i Skövde. Man genomförde ett FORUM i Skövde med deltagande av 72 intresserade. På kvällen genomförde vi för första gången en egen pingisgala och delade ut de "11 bollarna". Från den lilla orten Ålgårås i Töreboda kom årets segrare i Bästa 4:an som sedan i riksfinalen kom på en 6:e plats.

2010

Vi började prata om vägval för förbundet, samt att det blir svårare och svårare att få folk i styrelsen samt våra team. Under året beslutades även om en projektgrupp för vårt 75 års jubileum 2014. Föreningsantalet var 61, men bara 24 hade rösträtt. Fd Ordföranden Bo Dahlgren avled under året. 75 klasser var anmälda till Bästa 4:an, slutsegrare blev Sjömarkensskolan. Man tog beslut om straffavgift för ej inlagda resultat i Plan Assist. 58 ungdomslag deltog i seriespel på pojk och flicksidan. Västergötland fick 6 svenska mästare i Ingegerd Freinert Trollhättans BTK (2 titlar) Göran Skogsberg, Skövde, Hampus Söderlund Mariedal, Per Magnusson Mariedal och Erika Fronth IFK Falköping

2011

Sonny Spjuth slutade som kanslist under året. Lyckad satsning var breddläger för flickor som vid två tillfällen samlade 12 flickor vid båda tillfällen. Vi startade upp "framtidens vägval" vid en kick off på Bruksgården i Sätra. Nytt team inom VBTF "föddes" under året då Team Ungdom startades upp. Årets DM avgjordes i Herrljunga med Emma Söderlund Sjömarken och Andreas Holmqvist Falköping som seniormästare. Veteran SM arrangerades av Mariedals IK med 1026 starter. Vår hedersordförande Bror Gustafsson avled under året. Vi fick en ny kanslist och för första gången en kvinnlig i Ingrid Nordlander, där vi verkligen fick ordning på bokföringen.

2012

35 funktionärer hjälpte till att arrangera Nord Europeiska Mästerskapen för seniorer i Karlsborg med VBTF som arrangör. Team Elit bytte namn på laget till Team Framtid. Vi stod som arrangörer för SVÖ-cupen i Lidköping. Det startades upp ett samarbete med Västergötlands Handikapp Idrottsförbund. Glädjande var att flera "små läger" genomfördes. I form av sport och påsklovsläger. Team Ungdom förde oss in i cybervärlden genom facebook sida för VBTF.

2013

Förbundets 75:e årsmöte hölls i Skövde på Idrottens Hus. VBTF drabbades av en stor förlust då Mr Västgöta Pingis – Olle Gustavsson avled. Det Olle betydde för pingisen i Västergötland går inte att beskriva eller sätta ord på. Glädjande var att man genomförde en U1 utbildning med 9 deltagare. Den så populära "Veterantouren" minskade kraftigt, bakgrunden kan man spekulera i, men teamet hoppas snart återta förlorad mark. I övrigt ägnades mycket av research arbete inför det stundande 75 års jubileumet. IFK Falköping BTK damlag tog steget in i högsta serien.

Hans Alsér

1959 kom Hasse till Norrby i första hand som bordtennisspelare och då inleddes kan man säga hans stora epok. 1960 vann han sitt första senior-SM, när tävlingen avgjordes i Boråshallen, till hemmapublikens stora förtjusning.

Framgångarna började också komma internationellt och 1962 blev han landets förste europamästare. Dels i singel och dels i mixed tillsammans med västtyskan Inge Harst. Men efter dessa framgångar kunde inte Norrby hålla Hasse kvar längre, utan det blev andra föreningar som tog hans eminenta kunnande i anspråk. Därefter var Hasse den bärande kraften tillsammans med Kjell Johansson när Sverige lågtiteln i EM fyra år i rad. 1967 och 1969 världsmästare i dubbel med Kjell Johansson och 1970 återigen europamästare i singel. Sammanlagt tog Hasse Alsér 21 SM-tecken, 12 NM-titlar, 2 SOC-mästerskap i singel och gjorde 200 landskamper.

Trots sina stora framgångar både som aktiv och som tränare och alla sina vänner runt om i världen är det dock ingen tvekan om att Hasse hade sitt hjärta i Borås.

Efter sin aktiva karriär fortsatte han som förbundskapten för Västtyskland (1971-1974), och för Sverige (1974-1977).

Anekdot: Mitt under studentskrivningarna, som han genomförde med våldsamt offensiv, kutade han till Boråshallen och gjorde motståndarna förtvivlade med en isken defensiv. Blev mästare, 17 år gammal.

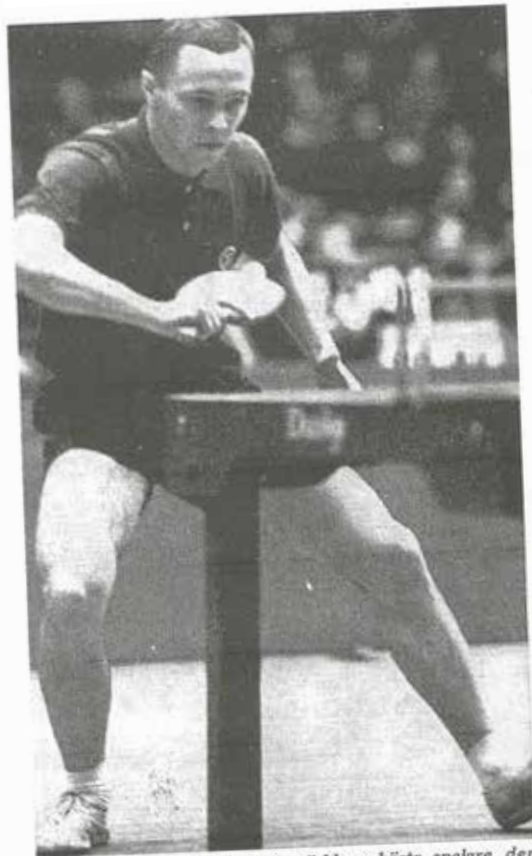
Hasse — den störste

Det är alltid svårt att betygsätta vad en medlem har utrett för en förening under årens lopp. Men tittar man på meriterna, finns det ingen som kan överträffa Hans Alsér, som under så tragiska omständigheter förolyckades i början av 1977. Under sin tid i Norrby både som bordtennis- och fotbollsspelare svarade han för många snygga prestationer, och visade i båda sporterna att det var en bolltalang lite utöver det vanliga.

Hasse Alsér fick tidigt stämpeln underbarn på sig när han som 12-åring började lira pingis i kvartersklubben Byttorp i början av 50-talet. Sina första stapplande steg på en karriär som saknar motstycke började han hemma på vinden.

Sitt första stora genombrott fick Hasse vid DM-tävlingarna 1956. Då anmäldes han av Byttorps IF i sex klasser — vann alla sex — och den bedriften står fortfarande kvar i pingishistorien som oöverträffad. Den enda klass som Hasse inte anmäldes till var oldboys.

Hasse hade när han startade sin pingisbana bara ett för ögonen — att bli bäst i världen. Medan den tidens ungdomar roade sig med biobesök och annat på lördagskvällarna spelade Hasse pingis. Resultatet av den här satsningen vet vi alla om och det behöver inte upprepas.

Hasse Alsér som blev en av världens bästa spelare, den förste mest komplette genom tiderna.

Uppgifter tagna ur Norrby IF Jubileumsskrift 1927-1977

Nu till några matchglimtar:

* EM i Västberlin 1962: Hasse möter Eberhard Schöler, västtysk med en över världen fruktad defensiv.

En laddad Hasse Alsér "lovar" att spela 0-0 ett set. "Han vinner inte över mig, eftersom hans offensiv bara inte finns."

Hasse lyckades med att spela 0-0 i ett av seten och under den lusiga bollningen vinkade han till publiken - inte populärt! - och gjorde sedan som han räknat ut.

Hans offensiv var överlägsen den handlingsförlamade Schöler.

* Final i samma EM: Hasse möter otippade finalisten Erich Arndt. En kvart före start studsar han fram mot den något skärrade västtysken och låtsas rysa av spänning:

- Det är alltid extra spännande inför en final, lyder orden till den finalovane Arndt, som redan i matchöppningen var blek om nosen och försedd med gummiarm.

Det blev 3-0 för Hans Alsér efter en knapp halvtimmes spel. Låt mig här apropå detta EM nämna att Hasse även vann mixed och det med västtyskan Inge Harst. "Ett totalt misslyckat par, ingen kan spela mixed", sa både svensk och västtysk lagledning före tävlingen!

Efteråt löd kommentaren: "I mixed kan allt hända".

Segerns sötma vid EM i Moskva 1970: Hasse Ahlsér får segerpussen av fästmon Gunilla Jansson.

14 år gammal blev boråsaren och underbarnet Hans Alsér 1956 uttagen till JEM.

Året efter blev Alsér europamästare för juniorer både i singel och dubbel (Stellan Bengtsson d ä)

Hans Alsér var en allroundtalang med blixtrande snabbhet, som i kombination med en otrolig träningsflit tog honom mot pingis-toppen.

Hans Alsér vann om 17-åring VM-brons i dubbel med Åke Rakell.

Bengt Grive efter SM i Linköping 1957 med anledning av svampgummiracketens vara eller inte vara:

"Undertecknad anser att varje nybörjare skall använda vanligt gummi med vilket man lättare kan kontrollera bollen. Det är därför som en spelare som Uddevallas Rolf Jönsson otvivelaktigt lovar mera än 14-åringen Hans Alsér, som blint litar på sin svampunderskruv medan Rolf med vanligt gummi redan har ett stort upplagt spel".

Hans Alsérs minnesfond

Hans Alsér, vem är det? undrar säkert en hel del av dagens ungdomsspelare och ledare.

Hans Alsér var ankaret i bordtennislandslaget på sextio- och sjuttio-talet tillsammans med Kjell Johansson och Stellan Bengtsson, Sveriges förste världsmästare, mångfaldig Europa- och svensk mästare.

Hans Alsér omkom i en flygolycka på Bromma den 15 januari 1977 och till hans minne instiftades Hans Alsérs minnesfond.

Fondens avkastning har till syfte: Att främja svensk ungdomsbordtennis. Till dags dato har fonden bidragit med sammanlagt ca 300.000:- till unga lovande spelare.

Fonden har i första hand satsat på finansiering av träningsläger i Kina, Japan och Korea.

Spelare som Ulf Bengtsson, Erik Lindh, J O Waldner, Jonny Åkesson, Marie Svensson, Tomas von Scheele, Peter Karlsson, Göran Wranå, Johan Fallby, Pernilla Pettersson, Åsa Svensson, Fredrik Håkansson och David Gustavsson har alla erhållit medel från fonden för träningsläger i Asien.

I dagens kärva ekonomiska läge har Hans Alsérs minnesfond ännu större betydelse. Fonden vill bidra med ännu mer pengar till våra lovande spelare.

Vi vill väl alla att Sverige ska behålla sin position som världens ledande bordtennisonation.

Tillsammans kan vi göra en stor satsning på att öka avkastningen från Hans Alsérs minnesfond.

Vi lovar att förvalta pengarna enligt fondens stadgar.

Tack på förhand!

Styrelsen för Hans Alsérs minnesfond.

Medaljer vid stora mästerskap

Världsmästerskap

Guld	Stockholm	1967	Dubbel/ Kjell Johansson
Guld	Munchen	1969	Dubbel/ Kjell Johansson

Europamästerskap

Guld	Västberlin	1962	Singel
Guld	Västberlin	1962	Mixed-dubbel/Inge Harst
Guld	Malmö	1964	Lag
Guld	London	1966	Dubbel/Kjell Johanssonon
Guld	London	1966	Lag
Guld	Lyon	1968	Lag
Brons	Lyon	1968	Singel
Guld	Moskva	1970	Singel
Guld	Moskva	1970	Lag

Svenska Mästerskap

Guld	Borås	1960	Singel
Silver	Eskilstuna	1961	Singel
Guld	Stockholm	1963	Singel
Silver	Malmö	1964	Singel
Guld	Norrköping	1965	Singel
Silver	Mölnadal	1966	Singel
Guld	Borlänge	1967	Singel
Guld	Borlänge	1967	Mixed-Dubbel/Eva Johansson
Guld	Borås	1968	Singel
Silver	Uppsala	1969	Singel
Guld	Linköping	1970	Singel
Silver	Kristianstad	1971	Singel

När jag kontrollerar SBTF listor har jag funnit: Hans Alsér har vunnit Guld i SM HD, alla år 1963-1972, 1969 och 1971 tillsammans med Bo Persson, alla de övriga tillsammans med Kjell Johansson.

Dessutom en massa segrar i internationella tävlingar, vann inte Hasse så vann Kjell.

Red.anm. När jag ser på dessa fantastiska resultat, frågar jag mig: kommer detta någonsin att hända igen? Tyvärr tror jag inte det!!! Detta skriver jag idag 2014, nu vet jag vilka enorma framgångar som kom för svensk pingis, under många år. Men nu tror jag inte liknande framgångar kommer på många år, trots att jag är en stor optimist!

Jan-Gunnar Axelsson

I backspegeln från min horisont...

Fick en förfrågan att skriva lite i denna jubileumsskrift utifrån mitt perspektiv som ordförande inom Västergötlands Bordtennisförbund.

Börjande som 6-åring hemma i köket slå pingisbollar mot en vägg förmodligen som så många andra grabbar i slutet av 50-talet. Min far som spelade pingis på korpnivå och var mycket idrottsintresserad "coachade" in mig på idrotten, och min mor fanns alltid där tillhands. Min far var duktig gymnast och spelade i Karlsborgs A-lag i bandy, fotboll samt handboll (det funkade på den tiden) så det var nog mera en slump att det blev pingisen kanske för det var lätt att leka med lilla bollen i köket. Tror det är oerhört viktigt att föräldrarna har ett idrottsintresse för att fånga idrottsintresset hos barnen, och än viktigare idag med det stora utbytet av olika aktiviteter som finns. Där har ni grunden till min pingis "karriär".

Som 10-åring var drivande till att starta föreningen Tivo BTK, det var första steget på ledartrappan, då jag ganska snart fick klart för mig att jag inte skulle bli någon lirare, men älskade den vita celloidbollen så pass mycket att jag inte kunde släppa sporten, så det fick bli ledarrollen som gällde - ett beslut som jag aldrig ångrar! Tänk vad ledarrollen inom VBTF gett mig under alla år med utbildningar, i mitt privata liv, minnen, resor, ungdomar och kamratskap faktiskt över hela världen - en otrolig förmån vilket jag kommer in på nedan.

Kommer än i dag ihåg den kvällen hemma i köket när telefonen ringde och i andra ändan var det Leif "Lefte-Boy" Andersson som frågade om jag ville vara med i VBTFs Ungdomskommitté (UNU) det var ingen betänketid som behövdes utan ett klart svar - Jättegärna! om jag får? På den tiden var det en stor ära att få en förfrågan att sitta med i ett förbund - idag vill jag nog tyvärr påstå många uppfattar det som en belastning, men tiderna förändras, nu gäller det att försöka vända trenden till det positiva för får vi inga ledare kommer pingisen att flytta tillbaka till en mer undanskymd plats och våra fina ungdomar får inte möjligheten att spela pingis. Vi behöver ledare i föreningarna - men även i förbundet för att föra Svensk Pingis tillbaka där den hör hemma - i finrummet!

Utbildningar

Som ledare har du möjlighet att mer eller mindre gratis få en rad olika utbildningar inom idrotten. Utbildningar som du har nytta av som ledare, förälder och arbetslivet. Ta vara på detta då det är unikt med samarbetet mellan idrotten och SISU själv såg jag detta som ett smörgåsbord och en förmån att få gå utbildningar, själv inriktade jag mig mera på utbildningarna inom ledarrollen även om det blev någon träningsutbildning också i ryggsäcken.

Privat

Ledarrollen inom VBTF vill jag påstå gav mig ett chefsjobb, då utbildningar likheten mellan idrotten och arbetslivet har mycket gemensamt, detta lyckades jag kombinera genom att ta med mig från båda parter. Hedersordförande Bror Gustafsson som var en mentor och förebild för mig, tack vare Bror som även han hade chefsjobb lärde jag oerhört mycket både inom idrotten men framför allt ledarrollen inom arbetslivet. Så ni ungdomar tänk till idrotten kan ge mer än bara idrott!

Minnen

Det kanske finaste som finns där för alltid, är svårt att plocka fram men tack vare VBTF fick jag möjlighet att vara en del i två EM och ett VM i Göteborg och se detta på nära håll nere i "katakomberna" på Scandinavium. Att få vara tävlingsledare på NM 1988 samtidigt som landslaget hade en veckas träningsläger få se och bo tillsammans med storheter som J-O Waldner, Jörgen Persson, Peter Karlsson, Mikael Appelgren, Tomas von Scheele, Ulf "Tickan" Carlsson, Erik Lindh, Åsa Svensson, Pernilla Pettersson och Marie Svensson var en höjdare, lite skämtsamt brukar jag säga att Svenska pingisundret startade i Karlsborg...för alla vet ju vad som hände efter 1988 och framåt. SOC i Skövde väcker många minnen liksom sommarlägren i Lidköping och alla möten med ungdomar och ledare.

Resor

Tack vare VBTF men även klubbledarrollen gjorde att jag fått möjlighet att besöka många länder och träffa nya vänner, uppleva deras kultur och levnadsätt på nära håll, länder som jag förmodligen inte besökt annars har varit oerhört nyttigt och lärorikt.

Ungdomar

En inspirationskälla att ta vara på då ungdomar har lösningar på det mästa, se och följa deras utveckling. När jag läste historiken såg jag många namn som man kommer ihåg från lägren i Lidköping, och kan inte låta bli att le inombords samtidigt som man inser att tiden gått, men inbillar mig att ungdomarna genom åren gjort att man är i alla fall ung i sinnet. Det är många som passerat revy genom åren och vissa kommer man ihåg mer än andra.

Kamratskap

Är kanske den bästa ingrediensen inom idrotten. En backspegel utan att nämna Olle Gustafsson går bara inte, denne "legend" som jag hade förmånen att arbeta ihop med på nära håll under 35 år var en läromästare i administrationens konst. En vapendragare har under alla dessa år varit Stefan Svensson som jag arbetat nära med i olika konstellationer och roller. På senare tid måste jag också nämna den alltid positiva Sverker Magnusson som gör att man alltid får nära till skratt. Visst kan det blåsa kring ledarrollen ibland men det hör liksom till rollen även den delen. Tack all Ni som gjort att jag aldrig ångrat att jag blev ledare, och fick förmånen att vara det inom Västergötlands Bordtennisförbund. Nu hoppas jag på 75 nya framgångsrika rika år för Västgöta pingisen!

Att läsa denna jubileumsskrift är en högtidsstund för mig med nostalgi, och tänk vilket framgångsrikt distrikt vi varit och är. Så fortsatt kämpa på!

*Ronny Ferm
Ordförande
Västergötlands
Bordtennisförbund*

Leksbergs BTK/Mariestads BoIS

Leksbergs BTK bildades 1947 av folkskällaren Carl-Axel Danielsson i Leksberg strax utanför Mariestad. Man spelade först i skolan som han var verksam i och därefter många år i Folkets hus. Arne Norlander bodde i närheten och kom tidigt in i bilden, 15 år gammal och blev snart den självklare spelande ledaren. Han började, när han fick körkort att åka ut på tävlingar, och då möttes vi för första gången.

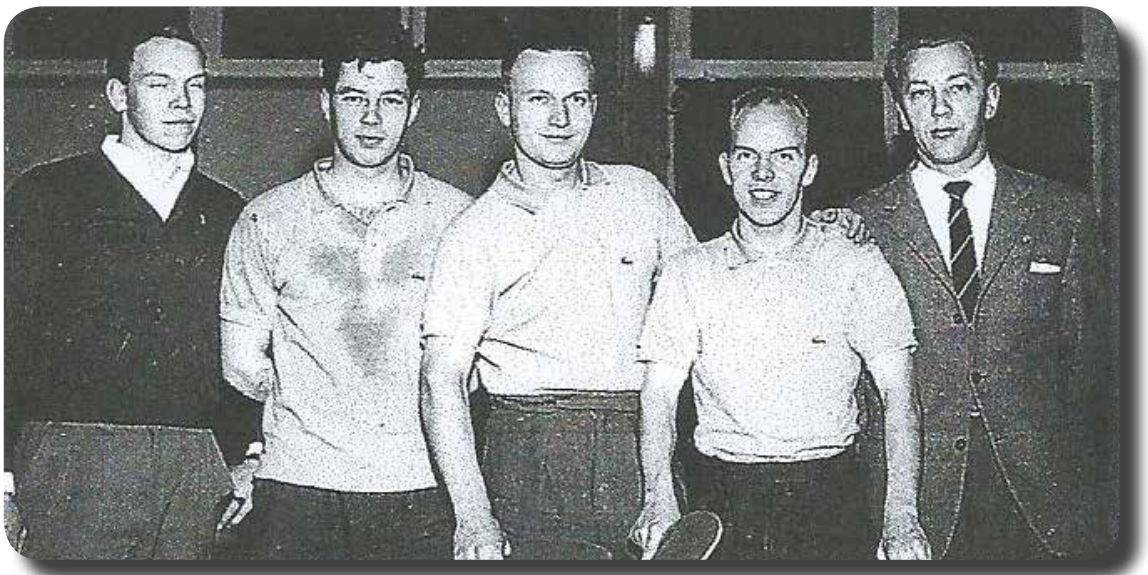
1959 tog man steget upp i division 3 och den första stora värvningen ägde rum. Gusten Jonsson värvades från Göteborg och hade varit en av Sveriges bästa spelare, speciellt när svampracketen hade slagit igenom. Jag kom "på köpet" då jag fick ett ingenjörsjobb på kommunen året därpå. Men lyckades ändå inte gå upp i division 2 förrän året efter, då man värvat en omdiskuterad spelare vid namn "Kina" Nordblom. Vi vann emellertid division 3 och gick upp efter kval -62.

Den riktigt stora och första värvningen i svensk bordtennis skedde 1963, när Arne Norlander lyckades värva Hans Alsér, från Norrby i Borås. Han var då bäst i Sverige och bitterheten stor i knallebygden. Från början var målsättningen att bli bäst i Vadsbo (norra Skaraborg) och det blev vi 1960, sedan blev vi bäst i Skaraborg -61. Nästa mål var bäst i Västergötland och det skedde 1963 och året efter blev vi bäst i Sverige för första gången på SM. Men vi fick kvala två gånger till allsvenskan och gick upp 1964 och spelade där till 1970.

Vi hade värvat en engelsman, Ian Harrison för att gå upp i allsvenskan, men han åkte hem efter halva säsongen, då hans mor gick bort. Detta höll på att äventyra uppflyttningen, då Arne och jag fick rycka in.

Vi vann Barnatrofén (bäst på SM) sex gånger och allsvenskan vann vi fyra gånger för herrar och en gång för damlaget. Hans var naturligtvis den mest tongivande på herrsidan med sina fyra mästerskap i lag och singel, sex i dubbel och en gång i mixed dubbel. På damsidan stod Marita Carlsson-Neidert för sex i singel, sex i dubbel, fyra i mixed dubbel och ett i lag. De båda var alltså tongivande men även Björn Neidert var duktig och var med och vann allsvenskan de fyra gångerna och två gånger mixed dubbel med Marita. Han deltog även i VM och spelade några landskamper.

Bland övriga namnkunniga spelare kan nämnas flerfaldiga svenske mästaren i andra klubbar Björne Mellström och Tony Larsson liksom Falkenbergs Carl-Johan Bernhardt. Även Lars Askling från Örebro var framgångsrik under ett par år. Allra senaste nyförvärvet var då Sveriges mest lovande junior Rolf Andersson från Motala. På damsidan spelade Birgitta Rådberg också från Örebro med och vann allsvenskan tillsammans med Marita och systrarna Ingrid och Kerstin Skeppstedt från Moholm.

Leksbergs BTK 1961 från vänster
Jan "Persa" Persson, "Kina" Nordblom, Arne Norlander, jag och Stig Johansson

Mästarlaget och tvåa i Europacupen 1970, Mariestads BOIS från vänster Hasse Alsér, lagledare Björn Berggren, Rolf Andersson och Björn Neidert.

Klubben gick upp i storsatsningen Mariestads BOIS 1967 och fram till 1970 vanns åtta av de 33 mästerskapen i BOIS namn. De två sista åren gick man också till europacupfinal mot tjekiska och ungerska mästarlagen, som i båda fallen var lika med landslagen i de länderna.

Det blev knappa förluster för trion Alsér, Neidert och Rolf Andersson. Vi finansierade den största satsningen som någon svensk klubb hittills gjort i pingis genom att arrangera stora festivaler en gång om året i sex år och som blev mycket lyckosamma rent ekonomiskt. Sagan tog slut 1970, då Alsér slutade och Neidert flyttade på grund av bättre arbete. Han fortsatte på elitnivå och höll sig kvar i allsvenskan många år till och tjänade en rätt bra slant på detta. Björn gjorde också en strålande karriär inom plastbranschen och sålde sitt företag i Falkenberg i rätt tid. Fortsatte sedan som internationell konsult i samma bransch, också med stor framgång. Hans f.d. fru Marita flyttade också till Falkenberg och fortsatte på elitnivå. Hon är nog Sveriges framgångsrikaste dam med massor av SM-medaljer. Hon har drivit

Pallas Hotell i Ätranstaden i kompanjonskap med en bordtenniskompis och från början sambo med.

Åter till slutet för bordtennisen i Mariestad, så var vi några, som fortsatte att spela ner i divisionerna, men efter ytterligare några år lade man ner bordtennisen. Men kom sedan tillbaka rejält nästkommande tioårsperiod från division 5 år 1978 till division 1 1989. Där var det otur med skador och ramlade ur för att året efter lägga av igen. Ett nytt försök har gjorts men initiativtagaren då gick bort och i dag är det nog bara ungdomsbordtennis som gäller? Efter nedläggningen på 70-talet fortsatte Mariestads BOIS med fotboll och ishockey.

Björn Berggren

Peter Karlsson

Född 29 maj 1969, familj fru Åsa, barnen Wilma, Linus och Ella bor i Falkenberg.

Peter är uppvuxen i Stenstorp, mellan Falköping och Skövde, och hade ett eget pingisbord i garaget. Där spelade han tillsammans med sin bror Jan. Peter ville träna mer och gick över till IFK Falköpings BTK. Redan efter något halvår deltog Peter i sin första tävling, P9, i Mariestad, där han kom 2:a. Samma år vann han DM. Debut i IFK Falköpings BTK i division 2, som 13-åring mot Uddevalla BTK, utan förlust. Serien vanns. Peter fortsatte att utvecklas och sökte sig till Pingisgymnasiet i Falkenberg, och började spela för Falkenbergs BTK.

Peters större framgångar började 1985, då han blev Nordisk Mästare i Junior Singel. Han deltog också i Holland när Junior landslaget tog Guld i lag.

Elitseriespel i Falkenbergs BTK, 1986 som 17-åring och debut i Seniorlandslaget.

1987 vann Peter och Mikael Appelgren Herrdubbel i Ungerska Mästerskapen.

1989 på VM-test visade Peter att han var riktigt på gång. Han slog Erik Lindh, Jörgen Persson och J-O Waldner och vann tävlingen. Han kvalificerade sig till VM-spel och var med att vinna VM Guld 1989.

1989 Svenska Dagbladets Bragdguld tillsammans med övriga i VM-laget, J-O Waldner, Mikael Appelgren, Jörgen Persson och Erik Lindh.

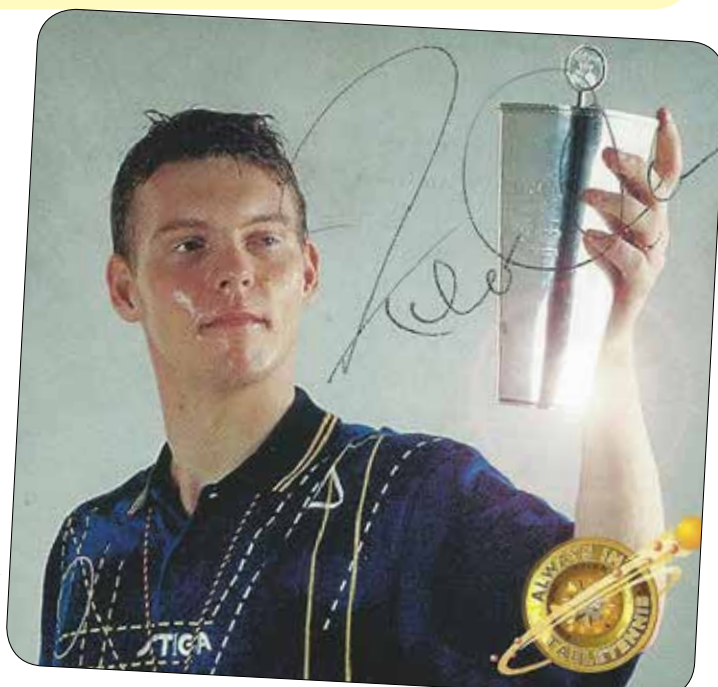
1991 VM-Guld i Herrdubbel tillsammans med Thomas von Scheele.

1994 vann Peter över J-O Waldner i SM finalen, 3-0.

2000 EM-Guld i Herrer singel.

Peter har spelat i många andra tävlingar med framgång. Dessutom spelat som proffs i Tyskland, Belgien och Frankrike.

Peter har skrivit på ett 10-års kontrakt som marknadsförare åt det Indiska sportföretaget, STAG, som tillverkar bland annat pingismattor, basketbollar och diverse gymnastikredskap. Peter skall verka inom bordtennismarknaden. Peter skall marknadsföra STAG:s produkter, och fungera som företagets ansikte utåt.

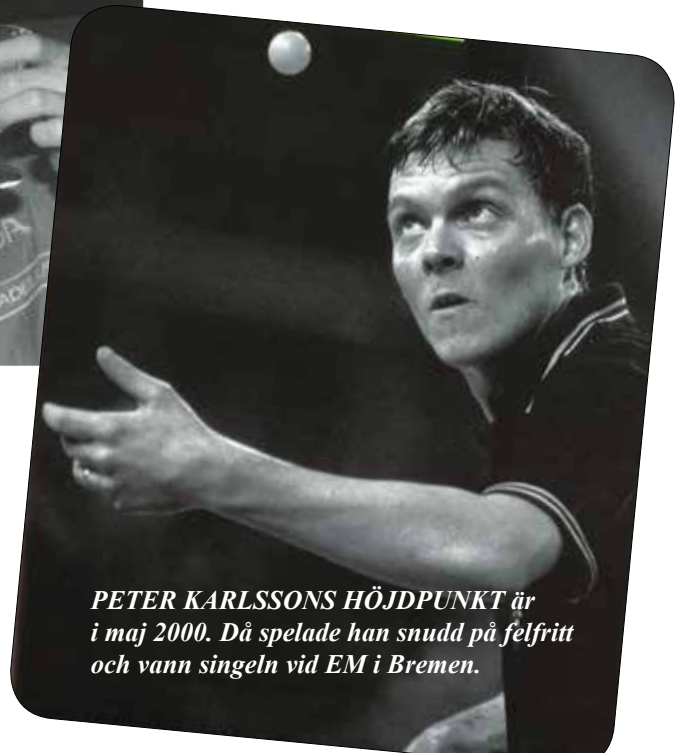
”Det gäller att bemöta folk med respekt, sen har jag ju namnet, det är en fördel, folk lyssnar på mej.”

Betr. spelet ”nu när jag har släppt det, märker jag att det är ganska skönt.” ”Mina resdagar kommer initialt att bli 20-25 per år och jag kommer att vara stationerad i Falkenberg. Jag gillar att resa i begränsade former. Det är inte lätt att hitta balansen, jag vill gärna vara hemma med familjen också.”

SKÅL FÖR GULDET.

Peter Karlsson och Tomas von Scheele överraskar världen med att ta guld-medaljerna i dubbel i Chiba 1991.

PETER KARLSSONS HÖJDPUNKT är i maj 2000. Då spelade han snudd på felfritt och vann singeln vid EM i Bremen.

Medaljer vid stora mästerskap

Världsmästerskap

Guld	Dortmund 1989	Lag	
Guld	Chiba 1991	Dubbel	Thomas von Scheele
Guld	Chiba 1991	Lag	
Guld	Göteborg 1993	Lag	
Guld	Kuala Lumpur 2000	Lag	
Silver	Tianjin 1995	Lag	
Brons	Osaka 2001	Lag	

Europamästerskap

Guld	Göteborg 1990	Lag
Guld	Stuttgart 1992	Lag
Guld	Bratislava 1996	Lag
Guld	Bremen 2000	Singel
Guld	Bremen 2000	Lag
Guld	Zagreb 2002	Lag
Silver	Birmingham 1994	Lag

Europamästerskap för juniorer

Guld	Haag 1985	Lag
Guld	Louvin La Neuve 1986	Lag

Svenska Mästerskap

Guld	Helsingborg 1994	Singel	
Guld	Östersund 1995	Singel	
Guld	Umeå 1998	Dubbel	Thomas von Scheele

Samt diverse andra medaljer från SM

GULDGÄNGET 1989:
Jan-Ove Waldner, Jörgen Persson
(vänster), framåt),
Mikael Appelgren, Erik Lindh,
Peter Karlsson.

1989

GULDGÄNGET 1989

Jan-Ove Waldner, Jörgen Persson, Mikael Appelgren, Erik Lindh och Peter Karlsson

Jan-Gunnar Axelsson

Kungen av Serietabeller - Ingvar Blomberg 1918-1998

Ingvar Blomberg föddes i Herrljunga, där hans idrottsintresse väcktes.

Han spelade fotboll men han blev mest känd för sitt brinnande engagemang för bordtennis.

Ingvar var med och bildade Herrljunga BTK i mitten av 1930-talet. Han var i många år med i VBTFs styrelse och dess tävlingsutskott. Mest minns man Ingvar för hans tidningsreferat, notiser och speciellt serietabeller.

Ingvar hade koll på allt, i en tid då man inte använde datorer.

Jan-Gunnar Axelsson

Från källarsport till världssport

Ingvar Blomberg var en av initiativtagarna till den första bordtennisklubben i Herrljunga - Herrljunga BTK. Han har under många år varit verksam i Västergötlands Bordtennisförbund och han tillhör alltså förbundets tävlingsutskott. I den här artikeln minns Ingvar tillbaka till starten.

Ända sedan jag var liten grabb i Herrljunga har pingissporten, källarsporten, celluloidsporten eller vad Ni vill, fascinerat mig jämte leken med läderkulan (fotboll alltså). Det är mina favoritsporter även om jag gillar idrott över hela fältet.

Redan som 10-åring gjorde jag mina första rön inom pingissporten, sedan mina föräldrar inhandlat full utrustning bestående av ett grönt nät, ett par trä racket samt några bollar. Vårt salsbord av gedigen ek apterades till pingisbord och det blev många duster med jämnåriga kamrater.

Vid en återblick på sportens historia råder det inget tvivel om att den har sitt ursprung i England. Sannolikt började man på 1870-talet med miniatyrtennis som sällskapsspel på matsalsbord. Namnet Ping-Pong slog igenom som namn på detta sällskapsspel. På 1920-talet introducerades sporten i Sverige och fick snabb spridning - speciellt i storstäderna Stockholm, Göteborg och Malmö, men även Borås drabbades av det snabba spelet. 1926 bildades Svenska Bordtennisförbundet och året därpå fick man årliga mästerskapstävlingar.

I mitten av 1930-talet

Började sporten utövas på flera olika platser i Västergötland och även i Herrljunga var tiden mogen för bildandet av den första bordtennisklubben. De båda umakarna Fridolf Svensson och Charles Pettersson, Torsten Johansson, Anders Borg och undertecknad var initiativtagare och bildade Herrljunga BTK. Fridolf Svensson axlade ordförandeposten, Charles Pettersson blev kassör och undertecknad sekreterare. Lokalfrågan var ett brännande problem vid starten, men vi fick sporadiskt hålla till i gamla kommunalhuset med såväl träning som matcher.

När sedan Herrljunga sporthall invigdes den 10 februari 1939 blev lokalfrågan inget problem längre. Vi fick både träna och tävla i Brottarhallen och i stora hallen kunde vi ordna större tävlingar. Herrljunga SK:s byggnadsförening var onekligen framsynta när de lät uppföra Sporthallen. Det fanns stor brist på stora lokaler i Västergötland på den tiden och många stora evenemang av skilda slag förlades till Herrljunga, som blev något av Idrottens Mekka. Inte minst när det gällde nöjen blev Herrljunga välkänt - det kom folk från när och fjärran till danskvällarna i Sporthallen. Ofta var det dansmusik till orkestrar med världsrykte.

Olle Gustavsson 1936 - 2013

Olle började sitt pingisintresse i SK Winno Borås. Hur mycket pingis Olle spelade själv vet jag inte. 1954 valdes Olle in som suppleant i SK Winnos styrelse.

Under åren 1958-1969 var Olle materialförvaltare i SK Winno.

Vid årsmötet 1962-1963 valdes Olle in i VBTFs styrelse, där han blev kvar och på slutet som hedersledamot.

Under många år skötte Olle VBTFs kansli i Borås. Olle var känd som en mycket ordningsam och noggrann person. Det mesta praktiska arbetet som utfördes i VBTF utförde Olle.

Själv kom jag i kontakt med Olle efter min flytt till Kinna 1973. Under många år hade vi telefonkontakt över olika frågor. Olle hade alltid svar på frågor som gällde regler eller serier spel och allt annat inom pingisen. De senaste åren träffades vi på VBTFs styrelsemöten eller andra aktiviteter. När det börjades planera för 75-årsjubileum skulle det även göras någon form av skrift.

Olle hade gjort flera förbundsskrifter och Olle var med även i planerandet av 75-årsskriften. Övriga i historikgruppen var Stefan Svensson och Jan-Gunnar Axelsson. Det är att beklaga att Olle inte fick vara med på hela arbetet.

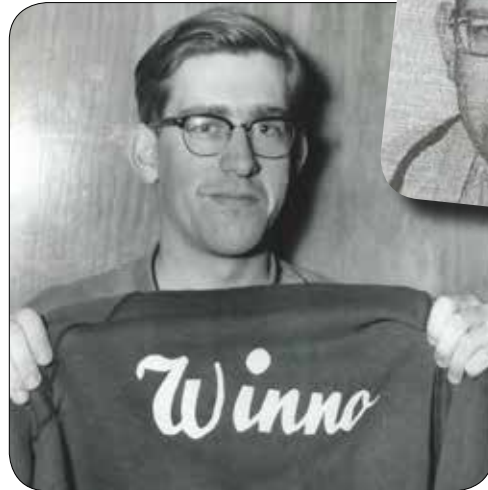
Jan-Gunnar Axelsson

En ung Olle i ledarrollen

Olle i lagledarrollen

Winno, där det började!

Olle i sina glans dagar

Olle i styrelserollen

En idrottshistoria om bröderna Magnusson

Bröderna Stig, Per och Olle växte upp i Fåglum, de föddes mellan 1936 och 1941. De var mycket idrottsintresserade och duktiga i både fotboll och bordtennis. De spelade tidigt i klubbens A-lag i fotboll och samtidigt bordtennis. Pingisledaren, Eric Jonsson, tyckte inte om att de spelade fotboll, men han blev aldrig hörsamrad. Bröderna fortsatte med fotbollen, ibland spelades någon division 2 match i BT på fm och fotbollsmatch på em. Senare lade bröderna fotbollsskorna på hyllan och det blev pingis för hela slanten.

Alla tre bröderna blev duktiga i pingis, allra bäst kom Per att bli.

Men för att börja från början så blev Stig den första klubbmästaren för juniorer 1949. I början var det Stig och Per som spelade i A-laget, senare kom även Benjamin Olle med. Genom olika seriesegrar och kval stod man inför kval till Allsvenskan, 1960. En otrolig bedrift av en så liten lands- ortsklubb, som Fåglums IF var och med tre bröder. De var då: Stig 24, Per 22 och Olle 19 år.

De åkte till den stora staden Malmö, för spel i Baltiska hallen, mot BK Olympic som hade en stark trio bestående av tidigare europamästaren för juniorer ungraren Josef Skultety, Bertil Norlin och Orvar Gustavsson. Trots en kämpainsats blev det förlust med 6-4, sedan Per vunnit alla sina tre singlar. Den s k hemmamatchen fick på grund av platsbrist spelas i Gullhögsskolans gymnastiksal i Vårgårda, inför 400 förväntansfulla åskådare. Kanske blev pressen för stor på bröderna, för det blev en ny förlust, 6-3, trots att Per åter besegrade alla tre motståndarna.

1957 fick Per genom kval deltaga i VM 1957. 1961 lämnade Per sina bröder för spel i Norrby IF i Borås. Pers första säsong i Norrby, gav en andra plats i Allsvenskan tillsammans med Hans Alsør och Tony Larsson.

Jag går nu vidare med Pers fortsatta spelande. Han spelade två år i Norrby, sedan blev det Linne 1963-1967. Per blev 3:a i SM både 1966 och 1967, det var endast Hans Alsør och Kjell Johansson som hindrade honom från SM guld.

Stig, Olle och Per

Stig, Per och Olle

Per deltog i VM i Stockholm 1967. 1967 på hösten blev det Skara BTK. Där blev det spel i fyra år, bland annat serieseger 1968/69 i division 2 och kval till allsvenskan. I laget spelade Olle och Per Magnusson och Björn Karlsson. De ställde dock inte upp på grund av att de inte ville spela i Allsvenskan.

1971-1973, Mariestad BOIS, 1973 var Per åter i Fåglum. Framgångarna fortsatte, mest på oldboyssidan. Säsongen 1983/84 var Per, som 45 åring distriktets bästa spelare med en matchkvot på 35-0. Han var detta året kvalificerad till SM för 28:e året, en prestation som bara slås av legenden Tage Flisberg.

Vid Veteran VM 1998, blev Per Världsmästare i HS60.
Vid Veteran VM 2004 blev Per Världsmästare tillsammans med Tony Borg i HD60.
Vid Veteran EM 1999 blev Per Europamästare i HS60. Per har mer än 25 SM guld, varav de flesta är i Veteranklasser.

Jag fortsätter med Stigs agerande på olika plan.
Stig fortsatte att spela pingis, samt var ledamot i VBTF:s styrelse 1967-1985.
Stig har varit Internationell Domare mellan 1975 Och 1996.
Han har varit på olika domaruppdrag i 20 länder såsom; NM, UEM, EM, Europaligan, E-Top 12, SOC samt VM.
Dessutom i olika tävlingar såsom; Tyska-Italienska-Wales-Finska öppna tävlingar samt European Nations Cup, World Masters Games, Nordeuropeiska Mästerskapen.

Slutligen går jag över till "Benjamin" Olle. Han fortsatte att spela pingis, men flyttade till Skara 1963. Där spelade han med Skara BTK. När Olle kom till Skara blev det spel i division 5. Men efter olika seriesegrar, blev det seger i division 2 1968/69. Laget bestod av Olle och Per samt Björn

Karlsson. Något kval blev det inte, då man tyckte att division 2 var tillräckligt. Olle spelade i Skara till klubben lade ner seriespelet 1976. Därefter blev det några sabbatsår, men 1981 blev det Mariestad BOIS till 1993, då det blev IFK Lidköping. Trots att Olle inte längre är någon Benjamin, så spelar han med framgång fortfarande.

Detta var berättelsen om bröderna Magnusson i Fåglum. Senare kom det några andra bröder, bröderna Pettersson, som startade sin karriär i Fåglum, de spelade inte Pingis utan cyklade. Dessa olika bröder har satt den lilla orten, Fåglum på Världskartan.

Denna artikel har kommit till i samråd med bröderna Magnusson.

Jan-Gunnar Axelsson

Efter kvalseger mot Varberg, Kuriosa: Fåglums spelarna vände sina tröjor för att FÅGLUM skulle synas.

Byttorps IF

Sveriges första världsmästare i bordtennis, Hans Alsér, började sin bana som ung spelare i Byttorps IF. 1967 och 1969 vann Alsér dubbeltiteln tillsammans med Kjell Johansson. Landslagets Mattias Översjö, rankad 161 på världsranking- en 2014, lade grunden till sitt spel i Byttorp IF. Eva Fredenlund (Johansson) tog 2012 veteran SM guld i DD60 och 2014 är Nils "Negan" Svensson, 80 år, still going strong med ett nyvunnet veteran SM-guld i herrar dubbel 80 år, vilket följdes upp med en guldmedalj det Nordiska Mästerskapet i HD80.

Byttorps IF har under årtionden haft olika storhetstider inom bordtennisen. 1951-1959 var Ulla Larsson, Birgitta Tegner, Hans Alsér, Arne "Gubben" Andersson och Nils-Erik "Negan" Svensson viktiga spelare och både damerna och herrarna spelade i elitserien. Föreningen deltog i allt från JDM, DM, JEM, SM, EM till SOC.

Byttorps Idrottsförening i Borås bildades 1949 av några unga grabbar 9-13 år gamla. Bo-Lennart Jonasson, 13 år, valdes till ordförande av ett 20-tal pojkar vid det första mötet. Medlemsavgiften sattes till 1 krona för de 26 medlemmarna.

Fotboll var första idrotten och 1951 startades bordtennissektionen, som tränade på Solklinten, en trälokal på Kvibergsgatan, ägd av NTO, utan dusch men med en kamin. Där började som ung pojke den blivande Europa- och världsmästaren Hasse Alsér sin pingiskarriär.

Byttorps IF blev medlem i Riksidrottsförbundet 1951 och i Svenska Bordtennisförbundet 1952. 1954 invigdes Byttorpskolan och man fick en ny lokal att träna i.

14 år gammal blev byttorpspelaren och underbarnet Hans Alsér 1956 uttagen till JEM och han vann allt som gick att vinna i DM. Året efter blev han europamästare för juniorer både i singel och i dubbel (Stellan Bengtsson d.ä.). Alsér var en allroundtalang med blixtrande snabbhet som i kombination med en otrolig träningsflit tog honom mot pingistoppen. Som 16-åring, 1958, blev Alsér uttagen till EM och vann den avgörande lagbronsmatchen mot Jugoslavien (5-4). I SOC nådde Hans semifinal och fick vara med när Borås arrangerade landskamp mot Ungern. Birgitta Tegner vann detta år dubbeln i SOC. Herrlaget vann serien som nykomling för tredje raka säsongen. Byttorps IF gick från division sex till allsvenskan på sju år. I den historiska första matchen, borta mot Karlstad-Göta, spelade Hans Alsér, Arne "Gubben" Andersson och Bengt Mårtensson. Nyförvärvet Andersson låg i lumpen och fick hämtas upp ute i

skogen kring Skövdestrakten, på väg till matchen. Herrlaget, låg ett tag tvåa i allsvenskan.

1959 deltog Birgitta Tegner och Hans Alsér, 17 år, i VM. Alsér vann VM-Brons i dubbel med Åke Rakell. I SM blev det tre guld för Byttorps IF: Birgitta Tegner i damsingel och i dubbel tillsammans med systemern Signhild och Hans Alsér segrade i juniorklassen. Byttorp klarade sig kvar i allsvenskan och Alsér räknades som seriens bästa spelare. Byttorp fick ett allsvenskt damlag när damserien återuppstod.

I november 1959 gick Hans Alsér och Birgitta Tegner över till Norrby och en storhetstid för föreningen var till ända.

Byttorps IF:s Hans Alsér och Birgitta Tegner 1958

1960 åkte Byttorps IF ur Allsvenskan och under 10 år pendlade både herr- och damlagen mellan division två och tre. 1960-61 införde SBTf, efter en het debatt vid årsmötet, spelarlicens vilket Byttorps IF och Mariedal IF reserverade sig från.

1964 invigdes Byttorpstugan på Klingarekullen vid Byttorpsjön.

1968 var Byttorps Idrottsförening medarrangör till senior-SM, som spelas i Boråshallen och föreningens ungdomsverksamhet hade kommit igång.

Under 1970-talet hängde Byttorps ungdomar som klasar från ribbstolarna i Byttorpskolans gymnastiksal i väntan på ledigt bord. Bordtennisborden ställs upp inför varje träning. Bengt "Kubbas" Hagström styrde med fast hand träningen för alla barn och ungdomar. Många deltog i tävlingar runt om i landet och i juli 1975 åkte man i flera bilar till Gotland för att tälta och tävlingsspele. Boråshallen kryllade av bordtennisspelare där många helger ägnades åt spel i olika tävlingsklasser. 1973 kom A-laget trea i trean med en ny ungdomsgeneration. Tolv lag deltog i seriespel 1977 ramlade pingisherrarna ner i femman.

1979 startade Byttorps IF en helt ny tävling, Buster Cup, vilken blev den största ungdomsturneringen i landet. Föreningen arrangerade tävlingen i över 20 år, senare under namnen Rabbit Cup och Infa Cup. Som första förening i Skandinavien arrangerade Byttorps IF en tävling nattetid - "Nattmaran".

I början av 1977 drabbas Byttorps IF och svensk pingis av stor sorg då Hans Alsér omkom i en flygolycka. Hans Alsér, med två VM-guld, åtta EM-guld, varav tre i singel, och sju SM guld, fortsatte efter sin aktiva karriär som förbundskapten för Västtyskland (1971-1974) och för Sverige (1974-1977). Alsér förändrade och utvecklade sporten, bland annat med sin uthålliga defensiv och säkra backhandspel. Den svenska tillverkaren Stiga uppkallade flera racketar efter honom; det mest sålda kallades Alsérgreppet. Till Hans Alsérs minne instiftas tävlingen "Hans Alsérs minnescup" som sedan spelades till en bit in på 1980-talet.

1980-talet var dampingisens årtionde i Byttorps IF och 1981 avancerade pingisdamerna till ettan och var flera gånger nära att nå elitserien. Gunilla Lundberg, Maria Lundgren (nu Svoboda), Ingela Johansson, Eva Einarsson, Malin Nylin, Malin Henriksson, Ulrika Magnusson, Cecilia Hägg och Anette Hedlund skördade framgångar i DM, Västsvenska och Buster Cup. Maria Lundgren vann Västsvenska 1980 och blev uttagen i juniorlandslaget.

I september 1983 invigdes föreningens nya anläggning med kansli, pingishall, fotbollsplan och omklädningsrum vid Byttorpsjön. Eva Einarsson vann DM-guld i singel och i dubbel med Yvonne Eskilsson. Maria Lundgren förlorade inte en seriematch: 40-0 i ettan och 11-0 när hon ryckte in i herrlaget som vann femman.

Arne Andersson vann 1985 SM-brons i veteran-dubbel. 1985-86 vann Byttorps IF Flicklagspokalen och Malin Nylin blev uttagen i kadettlandslaget

1987 åkte pingisdamerna ner i tvåan, men Nylin tog USM-guld för 13-åringar och DM-guld för 14- och 15-åringar och blev uttagen till ungdoms-EM. Malin Henriksson vann västsvenska för 15-åringar och JDM-guld i singel. Johan Cronehag och Simon Eriksson tog JDM-guld i dubbel. En av Byttorps IF:s stora bordtennisframgångar kom 1988

då våra damer blev svenska cupmästarinnor. I laget, som tränades av Claes Börjesson, spelade Eva Einarsson, Maria Lundgren, Malin Nylin och Malin Henriksson. Damlaget gick upp i ettan. Nylin tog två sliver och ett brons i JNM, men gick till Mölndal på hösten. Malin Henriksson vann JDM. Pingisherrarna gick upp i fyran.

1989 vann Eva Einarsson och Malin Henriksson DM dubbel och Eva vann även i mixed. Nils-Erik Svensson och Sten Ölund tog NM-brons i dubbel för 50-åringar.

1990 ramlade pingisdamerna ur ettan och ett år senare drog man sig ur tvåan då materialet var för tunt.

Nils "Negan" Svensson vann 1992 DM-guld för 60-åringar. Sydkoreas damlag tränade i hallen inför SOC.

1995 vann herrarna femman och "Negan" Svensson/Roland Levinson vann DM i dubbel för 60-åringar.

Nils-Erik Svensson tog brons i veteran-SM och med Johnny Berg och Leif Pettersson blev det lagguld i DM för 50-åringar.

Stefan Ohlsson verkade under två decennier som tränare i Byttorps IF och under denna period skolade föreningen fram många duktiga pingisungdomar.

Mattias Översjö gick i pappa Stellans fotspår och började spela pingis i Byttorps IF som 7-åring. 2003 vann Mattias pingisidens riksfinal och 2005 tog han guld i 13-års klassen i USM. Året däremellan, 2004, vann Mattias, Rasmus Sjökarl, Anton Olofsson och Fredrik Törnvall lag-SM i pojkar13. Sjökarl, Johan Karlsson och Översjö sågs av förbundet som talangfulla spelare i sverigetoppen. Lennart Berglund tog guld i veteran-SM, (H75).

2006 tog Max Georgsson plats bland landets topp.

Landslagets Mattias Översjö började sin pingisbana i Byttorps IF i Borås. 2011 blev ett av Mattias pingislag benämnt "Årets boll" på You Tube.

2006 avslutade Stefan Olsson en 20-år lång tränargärning i Byttorps IF och lämnade ett stort tomrum efter sig.

2008 och 2009 arrangerade Byttorps IF "Pingisens dag" på Stora Torget i Borås respektive vid Borås Djurpark tillsammans med andra Boråsföreningar.

Nils-Erik "Negan" Svensson tog silver i HD75 och brons i singel H75 i veteran VM i Brasilien.

2011 invigdes "Borås Citypingis", en ny mötes- och aktivitetsplats i Borås med två permanenta utepingisbord vid Stora Torget, vilken Marie Paulson, ordförande i Byttorps IF:s pingissektion, låg bakom.

2012 vann Eva Fredenlund SM guld i dubbel i Veteran-SM (Marita Nejdert). Eva gick även till final i singel damer-60. "Negan" och Lasse Hedén tog bronspengen i herrar dubbel -75.

2014: I januari arrangerade Byttorps IF Världens Pingisdag i samarbete med andra föreningar från Borås och Borgstena. Klubben har tre olika veterangrupper i träning. Den sociala gemenskapen är viktig samtidigt som många av spelarna deltar i både svenska och internationella tävlingar på hög nivå bl.a. genom deltagande i veteran-VM i Brasilien, Inre Mongoliet och 2014 i Nya Zeeland.

Barn- och ungdomsverksamheten har pendlat i omfattning allt sedan föreningen bildades och vikten av duktiga och inspirerande ledare kan inte nog framhållas. Verksamheten har under denna säsong vuxit till sig genom våra nya tränare Alice Skårbratt och Elin Fransson. Göran Hermansson och Magnus Andersson, två "gamla" erfarna byttorpsspelare är nu också verksamma som tränare i barn- och ungdomsgrupperna.

Nils-Erik "Negan" Svensson, välkänd pingisprofil i Byttorps IF

*Marie Paulson
Ordförande i Byttorps IF:s Bordtennissektion*

Birgitta Tegner

Birgitta Tegner, född 1939, fick såväl kunskaps- som bordtennisutbildning i Torps skola och Skolidrottsförening, båda ledda av den mycket duktige magistern Rolf Thorpert. Rolf hade här ett tacksamt material att arbeta med för Birgitta var och är energisk, envis och temperamentsfull. Dessa egenskaper i förening gjorde att hon blev en duktig elev både skol- och bordtennismässigt.

Sitt första Orustmästerskap vann Birgitta i seniorklassen år 1951, endast 12 år gammal. När Birgitta slutat sin skolgång flyttade hon till Stockholm där hon gästspelade i Djurgårdens IF, men 1954 återkom hon till Orust och Torp GOIF, vilket ju innebar en verklig förstärkning för föreningen. Birgitta tävlade för oss t o m 1958, då hon genom arbete i Borås gick till Byttorps IF, 1960 Norrby IF, men återvände 1962 och tävlade för Torp GOIF fram till 1969.

Birgitta Tegner är Stor Grabb nr 15 i Sverige. Birgitta debuterade som 14-åring i seniorlandslaget och har deltagit i 64 landskamper 1953-1964, 4 världsmästerskap och 4 Europamästerskap. 1958 blev hon SOC-mästarinna i damdubbel, tillsammans med Agnes Simon, Holland och vid Europamästerskapen 1962 blev hon trea i lag och damdubbel tillsammans med Britt Andersson.

SM, bland annat singel: 1957-59 och 1962-63. 1962 vann Birgitta DS, DD och MX = Allt som kunde vinnas!

Som veteran i 40-årsklassen placerade sig Birgitta vid Världsmästerskapen 1982 som 2:a i singelklassen och 1986 som 1:a i damdubbel. Totalt i Veteran-VM; 1 guld, 2 silver och 3 brons. I övrigt 46 Veteranguld.

Utmärkelser

Riksidrottsförbundets jubileumsmedalj (15 år)
Bohusläns Dals Bordtennisförbunds förtjänsttecken
Guldracket 1960-1961
Guldracket 1967-1968
STiga-pokalen årets fynd 1952
TGOIFs plakett

1955 tilldelades Birgitta såväl tidningen Bohusläningens guldmedalj som tidningen Orusts & Tjörns medalj av samma valör.

1958 - SOC Mästarinnor i DD.
Birgitta Tegner och Agnes Simon,
Holland.

Eva Fredenlund

När jag sätter mig ner för att kort sammanfatta mitt pingisliv, är det februari och 2014. Jag bor nu i Falkenberg och njuter på heltid av havets alla begivenheter.

Min pingishistoria börjar i Borås någon gång på senare hälften av 50-talet. Min bror Sören och jag spelade pingis i familjens tvårumslägenhet och då förstår ni att bordet inte var särskilt stort. Detta förde mig vidare, via två skolkamrater, som spelade pingis i Wästerhov. Det var Inger Gabrielson och Birgitta Axelsson. Båda omkom i en trafikolycka i Skåna 1961. I olycksbilen fanns även jag men jag klarade mig med lättare blessyrer. Birgittas pappa Bruno, som var vår ovärderlige ledare, omkom tyvärr även han. Detta blev början till diverse klubbyten. Wästerhov blev aldrig detsamma igen för mig. Bruno lade emellertid en fantastisk grund för min fortsatta karriär.

1960-talet blev väl den tid jag hade mest framgångar. Det blev allt från KM, DM, VSM, SM, NM och som avrundning på min juniortid storslam på junior-EM 1965. Jag fick inga fler EM eller VM-medaljer men två kvartsfinaler i VM i mixed tillsammans med Hans Alsér blev det dock. Vi vann också tjeckiska öppna mästerskapen.

2011 och 2012 gjorde jag en kort comeback på veteran-SM. Det slutade med att jag, tillsammans med Marita Neidert, blev svensk mästarinna i dubbel igen efter 42 år! Vi hade ju vunnit ett antal sådana under 60-talet.

Hans Alsér var en mycket god vän till mig. Han var också en pådrivare och inspiratör, som fick mig att kämpa på. Hans bortgång tog mig väldigt hårt. I dag undrar jag bara var allt fint efter Hans har tagit vägen. Hur gick det med minnesfonden exempelvis?

Hans var ju i alla fall något av svensk pingis "grundare".

Jag har mycket att tacka pingisen för. Jag utbildade mig till idrottslärare och det var tack vare pingisen och det yrket blev jag trogen tills jag blev "friherrinna" 2013. Mina kunskaper fick jag även använda som tränare/ledare inom pingisen på alla nivåer från klubb till landslag.

Likaså blev det inom golfen, som jag klev in i 1973. Först som spelare och motionär men senare även där som landslagsledare, för juniortjejerna Lotta Neumann och Helen Alfredsson bland annat. Även här hade jag glädjen att bli europamästarinna. Detta skedde i Spanien 1984.

Ja idrotten har präglat mitt liv och gör det fortfarande. OS pågår nu och det blir många timmar framför TV:n. Ibland händer det att Marita och jag tar en dust med likasinnade i Falkhallen och då gäller det pingis. Dessutom väntar jag på den riktiga våren och golfsäsongen. Tills vidare får det bli härliga promenader utanför stranden strax nedanför vårt hus.

Eva Fredenlund

Två pumor på Bosön 1970

Dagens Eva

Birgitta Rådberg Gustavii

Birgitta föddes 3 oktober 1948, i Örebro. Hon startade sitt pingis spelade i BTK Triss, Örebro. Birgitta blev bättre och bättre och därmed efterfrågad av olika klubbar. Hon hade förmånen att bli så bra, att hon kunde leva på sin pingis.

Birgitta har vandrat runt i många klubbar i Sverige: BTK Triss, Aga BTK, Mariestads BoIS, Huskvarna Södra IS, Vänersborgs BTK, Stockholms Spårvägars GIOF, Solna BTK, Vänersborgs BTK, Ärtemarks IF, Vänersborgs BTK och Vargöns BTK.

Mina första minnen av Birgitta Wiktorsson är när hon spelade för AGA BTK i Kumla. Hon spelade i klubbens A-lag i division 2. Jag dömde flera matcher och tyckte att hon var jättebra. En ung och bra tjej, som slog många i serien. Hon blev lite irriterad om motståndaren lade upp ett trärack på bordet. På den tiden älskade hon inte trärack, man kan inte älska allt här i livet!? Hon ville helst att det skulle vara offensivt spel. Eftersom jag var/är intresserad av all idrott; men pingis i synnerhet, följde jag hennes karriär.

Jag hade tänkt rada upp alla hennes segrar, men efter att ha letat, och funnit att det fanns hur många segrar som helst, får jag samla ihop i grupper. Jag fann även att jag fick leta på många namn.

Internationellt

- Seger i SOC DS 1971
- Förlust i kvarten 3-2 mot blivande segraren, Hu Yulan, Kina, vid VM 1973
- Seger i olika internationella tävlingar i Europa
- Landskamper, spelat 67 varav hon vunnit 44
- 1967-1974, totalt 5 guld vid Veteran VM, 2 singel och 3 dubbel

Nationellt

- SM—DS 3, DD 7, MIXED 3, LAG 5
- Veteran SM—22 DS, 8 DD, 9 MIXED

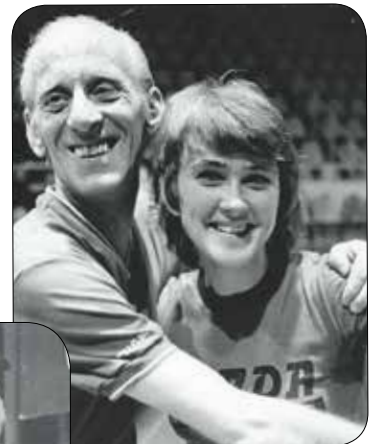
Efter mycket letande/läsande/egna minnen

Jan-Gunnar Axelsson

Tiderna förändras, Birgitta tycker om trä.

Ann-Christin Hellman, Birgitta Rådberg och Sachiko Yokota Heyerdahl

Svensk Pingis förste store spelare, Tage Flisberg ser glad ut när han kramar Brigitta Rådberg. Det skulle även jag gjort.

Birgitta Rådberg har vunnit sin största seger - damsingel i SOC 1971.

Lagbild Svenska Landslaget 1965, från vänster: Lena Rundström, Eva Johansson, Birgitta Rådberg och Marita Neidert

Marita Harriet Neidert

Ålder? Född 1945, då är jag 66 år, oj vad åren går...

Var är du bördig ifrån? Född i Arvika. Flyttade till Falkenberg 1980.

Familj? Dotter Madeleine som bor i Halmstad, fyra barnbarn. Mamma 91 år i Arvika.

Yrke? Idrottslärare, jag gick ut 1972. Var idrottslärare fram till, när vi tog över hotell Pallas 1985. Rev det gamla Pallas och byggde upp allt från grunden 1991. Nu är jag hotellägare, jobbar fulltid med det nu.

Ditt hotell tar mycket tid..? Ja, men nu har jag anställda, som är frukostvärdar, städar och tvättar med mera. De första tio åren gjorde vi allt själv. Hotellet har 16 rum.

Fritidsintressen? Pingis, resor, heminredning, trädgård (det är rogivande att vara ute och ordna till trädgården) gillar även kultur av alla slag. Natur/miljö.

Favoritlag i fotboll/ishockey? Hammarby i fotboll i hockey håller jag på Färjestad, förstas

Favoritmat? Gillar all mat, men är noga med kvalitén, ska vara närproducerat.

Favoritmusik/artist? Jag är glad i Elvis Presley. Även allt mellan Mark Knopfler till Van Morrison, Körberg. Lyssnar mer och mer på klassisk musik, Beethoven, Trippelkonserthen är njutbar.

Men du hinner med att träna lite pingis också? Ja, försöker träna en gång i veckan, på dagtid.

Hur och när kom du in på pingisen? Min far var en idrottsman. När jag var ungefär 10 år så skaffade han ett pingisbord till stationshuset i Ottebol. Alla pojkar i byn började spela, och jag, ensam tjej. Vi bildade lag och åkte ut och spelade och tävlade. Klubben Fiskeviks IF var mycket livaktig mellan åren 1956 och minst hela 60-talet..

När jag var yngre höll jag även på med fotboll, simning och skidor, därifrån fick jag en massa gratis när jag utbildade mig till idrottslärare.

Så då har du spelat pingis i rätt många år då? Har spelat sen 1955, det blir 56 år. Men jag hade ett uppehåll på några år.

Moderklubb/andra klubbar? Moderklubben är Fiskeviks IF. Har spelat i Mariestads BoIS (där vann vi lag SM guld -68 el -69) Stockholms Spårvägar, där var jag i tio år, Halmstad

BTK, Mellerud BTK, tog laget från divison 2 till allsvenskan, då drog vi oss ur. Har spelat för FBTK sedan dess.

Hur många landskamper har du varit med i? Jag har gjort 106 landskamper. Den första var 1961 mot Wales. Den sista i december 1971 mot Västtyskland. Sverige vann 65 av landskamperna och Marita har pluskvot i landslaget. Placeringen för Sveriges damer, alltid A-Gruppen på VM.

Du har tagit en del SM medaljer som senior också? Jag har sammanlagt 21 SM guld. 6 st i singel, 1964, 66, 67, 68, 69 och 1970. 1965 – födde barn. Även 3 silver och 5 brons. Damdubbel 8 guld och 1 silver och 6 brons. Mixed 4 guld, två silver och fyra brons. Har även vunnit 12 nordiska mästerskap.

När var du som bäst? Säsongen 1969/70. Då tränade jag tre gånger i veckan och tävlingar på helgerna. Jag var mest aktiv när jag spelade för Spårvägen, mellan 1970-80.

Din bästa världsranking? Det vet jag inte, men på europarankingen var jag som bäst 1969, då var jag rankad som nr 16.

På senare år så har du sopat hem en massa veteran SM guld? Ja, spelat där sen jag fick vara med. Har inte räknat hur många guld jag tagit. Numera är det trevligt att träffas och ha trevligt, samt att hålla sig i form.

Ska du göra det i år igen? Ja, det är tänkt så. Veteran SM går i Karlskrona i år. Då ska titlarna försvaras. DS50 (man får delta i yngre klasser i veteran SM) och DS60 och Mixed. Och så ska vi ta hem damdubbeln, kom tvåa ifjol.

Veteran-VM, har du varit med där någon gång? Nej, men i år (2012) går det i Globen i Stockholm, då tänkte jag ställa upp. Då blir det mitt sjätte VM. Har varit med i senior VM 1961-1971. Och fyra EM.

Vem är den bästa spelaren du mött? En kinesiska jag inte kommer ihåg namnet på, hon var en defensiv spelare, med material, men hon kunde slå både forehand och backhand, hon var komplett! Året var 1971.

Vem är den bästa du vunnit mot? Mary Wright (Shannon som flicka) från England. Den segern satt bra, England var på topp på den tiden. Jag slog henne i den avgörande matchen om vem som skulle vinna Europaligan. Bildade lag tillsammans med Hasse Alsér och Kjell Johansson, jag och Kjell vann mixedmatchen. Underbar spelare. Fattar inte att han är borta. Men de roliga minnena finns kvar.

Roligaste pingisminnet? VM 1961 i Kina, det överglänsar allt. Man var 15 år och fick åka till världens ände. Det var exotiskt. Det ingick sightseeing, så man fick se kinesiska muren, himmelska fridens torg med mera. Man fick möta stora världsspelare. Där tändes gnistan för pingisen. Det var alltid roligt att bli uttagen till landslaget.

Tråkigaste pingisminnet? Nej, det har jag inte tänkt på.

Andra uppdrag? Jag var ledare för det svenska damlandslaget i Tokyo 1983. Efter det tog jag ett beslut, ska jag

fortsätta med pingis hela livet eller göra något annat? Jag valde att göra något annat, det var ett bra beslut. Tränare och ledare för Spårvägen.

Har du någon koll på dagens FBTK? Ja, lite grann. Såg damlaget i sista matchen förra säsongen, missade deras match hemma i år, var bortrest. Såg att laget spelade bra sist och det gläder mig.

Något att tillägga? Eventuellt byta sport! Har en dröm och det är att åka med Tina Törner i ett rally.

Jag åkte och träffade Marita på hotell Pallas, onsdag den 2 november (2011). samtalet tog ungefär en timme och tjugo minuter. Marita visade även sina medaljer som hon har upphängda på hotellet tillsammans med en massa foton. På en vägg hängde Maritas egna racket av märket Stiga. (ett exempel finns på FBTK kontoret i alkallen) Tack för visningen och fiket Marita, lycka till även denna säsongen.

Denna artikel är hämtad från Falkenbergs BTK:s hemsida, efter en intervju med Marita sl 2011

*Segrar vid DM-FR, från vänster
DJ-Kerstin Skeppstedt, Leksbergs BTK, DS-Marita Neidert, Leksbergs BTK
och FS-Ulla Märta Gustavsson, Vänersborgs BTK.*

Två pumor på Bosön 1970.

Herrljunga Bordtennisklubb

Klubben startades i mitten av 1930-talet. De som startade var de båda urmakarna Fridolf Svensson och Charles Pettersson, Torsten Johansson, Anders Borg och Ingvar Blomberg. Man spelade i gamla kommunalhuset. När sedan Herrljunga Sporthall invigdes den 10 februari 1939 blev lokalfrågan inga problem.

1940 blev ett märkesår för Herrljungapingisen då HBTK fick arrangera distriktets tredje DM-tävlingar i Sporthallen. Man tävlade då i tre olika klasser, seniorer, juniorer och dubbel med inalles 109 deltagare. I början spelades mest träningsmatcher men 1938 startades Herrljungaortens bt-serie med fyra deltagande klubbar; Sving Sollebrunn, Vårgårda BTK, Fåglaviks PPK och Herrljunga BTK. Herrljungaortens Bordtennismästerskap var en tävling som genomsytrade hela verksamheten under alla år och mycket populär ute bland klubbarna. Även när HBTK upphörde i slutet av 1940-talet, på att många av de ledande krafterna flyttade till andra orter, och BTK Hanno och BTK Rapid tog över fortsatte mästerskapen.

Klubben återstartades 1983 i Horsbyskolans gymnastiksal och hade tillgång till fem bord. Klubbens första styrelse bestod av: ordförande Bertil Strand, Birgitta Lager, Marianne Friman, Britt-Marie Bengtsson, Bengt Stenqvist och Conny Bengtsson. Ibland har nöden ingen lag. Av Pingis-Bladet framgår det att för att lösa ekonomin, plockade man kycklingar i Hudene, som skulle till slakteriet. Arbetet började kl 24.00 och slutade kl 03-04 på morronen. Klubben fick 2000-2200 kr/gång.

Kvartetten som fick igång pingisen igen i Herrljunga. Från vänster: Bengt Stenqvist, Åke Friman, Bertil Strand (ordförande) och Marianna Friman

Herrljuga BTK:s grabbar har radat upp en suverän svit i pingisfemman. Tolv matcher har inneburit lika många segrar. Från vänster: Peter Friman, Bengt Stenqvist, Lars Anders Davidsson och Jonas Bengtsson.

När sporthallen blev färdig på hösten 1990, flyttades verksamheten dit och man fick tillgång till en lokal som man kunde spela i i princip varje dag och spelade på 3-4 bord. En av de mest framstående på olika sätt, är Bengt Stenqvist. 1990/1991 utsågs Bengt till årets ledare av VBTF.

Första Ciderspelen arrangerades 1995-12-30, det blev SUCCÉ. Ciderspelen spelades över två dagar med 960 matcher och deltagare från 51 klubbar.

1996/1997 hade klubben 17 lag i serie.

1998/1999 vann Kim Andersson riksfinalen av Pingisiaden.

2000/2001 ser man första gången Joakim Hermanssons namn, han blev Klubbmästare.

Madeleine Stenqvist blev 2001 uttagen till Ungdoms-EM i Italien. Hon vann F13 vid USM och spelade i Elitserien med Malmö FF.

2001 Bästa 4:an, vid Riksfinalen blev Horsbyskolan 4:a. Laget bestod av: Simon Stenqvist, Mathias Stenqvist, Jonas Holm, Mia Andersson och Sandra Berner.

2005/2006, A-laget spelade i division 5 och bestod av Bengt Stenqvist, hemvändaren Joakim Hermansson, en av Sveriges mest lovande ungdomar Albin Wemmert samt nykomlingen från Horreds BTK, Jan-Gunnar Axelsson. En liten kuriosita, Albin och J-G är båda födda 18/5, dock med 50 års mellanrum. Det blev serieseger, och här började marschen uppåt i seriesystemet, till 2012/2013, tvåa i division 2 och förlorat kval till division 1, mot Åsa och Lidhult.

2006/2007 tog Albin Wemmert vid USM pojkar 12 år Brons i singel och GULD i PD ihop med Max Georgsson. 2006/2007, Albin Wemmert och David Lager slutade säsongen med att vara rankade bland de 10 bästa i sin ålder i Sverige.

2008/2009 blir HBTK på VBTF:s gala utsedd till årets klubb. *Motivering:* Ett målmedvetet föreningsarbete på alla fronter från ungdom till senior med flera serielag. Tävlingsarrangör samt ett lojalt arbete mot distriktet genom att hjälpa till med olika arrangemang.

A-laget vann division 3. Laget bestod av: Martin Svensson, Joakim Hermansson, Jonas Bengtsson-Sandberg och David Lager, lagledare var Bengt Stenqvist.

Niklas Persson fick stipendium från Olle Gustavssons fond. *Motivering:* För fortsatt karriär inom handikappbordtennisen.

2009/2010, vid USM blir Martin Svensson 2:a i P15, samt 3:a i P17 dubbel i par med Andreas Holmberg, Lyckeby.

Niklas Persson vann sin klass P15 vid USM för funktionshindrade. Niklas blev även utsedd till årets pingisspelare av Västergötlands Handikappidrottsförbund.

2011/2012, Farmarklubben Herrljunga Pingisklubb bildas. Klubben har 4:a seniorlag och ett damlag, samt ett antal ungdomslag i seriespel. Vinner Lag-DM för seniorer. USM-brons till Niklas Persson. Klubben får pengar från VBTF:s Ungdomsfond, som användes till träningsläger med Hans Thalín.

2012/2013, vid Veteran-SMA vinner Jimmy Johansson tillsammans med Linda Almgren, Vrena, mixed-dubbel 40.

2013, Vid Riksfinalen av Bästa 4:an blir Horsbyskolan än en gång 4:a. Spelade gjorde: Alfred Hallin, Anton Fredriksson, Melvin Strandberg, Alex Alm, Johanna Alm, Elin Bergström och Emmy Wessbo. Ledare var Bengt Stenqvist.

Erik Nilstad, Eva Larsson och Jan-Gunnar Axelsson

Martin Svensson, Joakim Hermansson, Jonas Bengtsson-Sandberg och David Lager, lagledare var Bengt Stenqvist.

Niklas Persson har fått stipendium från Olle Gustavssons fond.

DM Segrare F 15
Katarina Lundin, Amanda Holten-Nylander och Malin Lager.

A-laget i division 2, 2013
Från vänster: Jimmy Johansson, Amadeus Qfvarnström, Christoffer Åhman, Jonas Bengtsson-Sandberg och Joakim Hermansson

Horreds Bordtennisklubb

Horreds BTK bildades på Björkhaga 4 oktober 1967, av Erik Johansson, Herbert Johansson och bröderna Gunnar och Håkan Lindskog. Conny Axelsson kom med en månad senare, och har varit med i klubben sedan dess.

Vi började spela i Sjöbyskolans gymnastiksal som var 14x12 meter och det fanns plats för fyra bord, och där höll vi till i c:a 20 år. Sedan byggdes Horredshallen där vi fick träna två gånger i veckan. Här fanns det plats för 16 bord så det blev ett uppsving för klubben. Det kom även spelare från andra klubbar, som ville vara med och träna.

Men klubben var inte nöjd med att våra spelare bara kunde träna två gånger i veckan, så vi sökte egen lokal. År 2000 dök det upp ett tillfälle som gjorde att vi kunde få hyra en egen lokal och ett företag ställde upp och skräddarsydde lokalen för oss och vår verksamhet. I denna lokal har vi fortfarande vår verksamhet. Det finns sex bord uppställda och vi kan träna hur mycket vi vill, det är en jättefin pingishall. Vi har även hyrt ut till andra klubbar.

Klubbens färger har alltid varit, röd tröja och svarta byxor, med klubbmärket på vänster sida på tröjan. Klubbmärket består av ett bt-bord i emblemet, ritat av en före detta ordförande i klubben, Håkan Nyström.

Horreds BTK är anslutna till VBTF, men har fått dispens att spela seriespel i Halland på grund av vårt geografiska läge.

Från vänster:
Niklas Wester, David Schultze, Niklas Knutsson och Simon Carlsson.

Träningsläger!

År 2000 arrangerade klubben DM för Västergötland i Arenahallen i Skene, på 24 bord. Vi hade då en kanslist anställd, Jörgen Olsson, som gjorde ett jättejobb, för att tävlingen skulle fungera på ett bra sätt.

Vi hade också under den perioden väldigt bra flicklag, som blev 2:a i Sverige i F15 Flicklagspokalen. Laget bestod av Malin Lindmark, Sahra Lagermyr och Ida Maberg. Idag har vi ett division 3 lag och ett division 4 lag i Halland på herrsidan och ett 35-tal ungdomar i träning samt att Sjöbyskolan har tillgång till hallen. En dag i veckan är det pensionärspingis.

Vi har idag en bra mix i styrelsen med damer och herrar och jag vill framhålla Niklas Wester, inte bara som spelare utan även för att han sköter vår hemsida, som är jättefin och alltid uppdaterad.

Vid pennan
Conny Axelsson, Horreds BTK

Niklas Knutsson, nuvarande ordförande och Conny Axelsson, ordförande nästan sedan starten.

Conny Axelsson, mångårig kämpe både vid bordet och klubbens allt i allo.

Seniortruppen, något förstärkt.

Dalstorps IF Pingis

Dalstorp startade med pingis i början av 1940-talet. Vi spelade på ett bord i bygdegården. 1948 spelades seriespel för första gången, det var ett åttamannalag. Mot Nittorp, Månstad, Hulared, Strömsfors och Uddebo. 1949 första tremannalaget. I laget spelade Allan Andersson, Ingvar Mårtensson och Sixten Andersson.

Dalstorp gick upp i division 3 1952, spelade sedan nio år i division 3. Den store spelaren under dessa år var Allan Andersson. Han var med i SM tre gånger och var med i soc. en gång. Han spelade en uppvisningstävling i bygdegården 1956. Motståndare var världsmästaren Johnny Leach (England), Tage Flisberg (Tranås), Arne Andersson (Mariedal) och Lennart Berglund (Gällstads NTO).

Under 60-talet pendlade Dalstorp mellan division 4 och division 5. Spelarna var Allan Andersson, Ingvar Mårtensson, Yngve Alexandersson, Jan Backlund och Kjell Högberg. På 60-talet startade vi vårt första pojklag. I laget spelade Ronny Arnesson och Kjell Högberg.

I början av 70-talet spelade vi division 5. 1977 vann vi division 5 med Sören Arnesson, Tomas Arnesson och Roger Mårtensson i laget. 1978 vann vi division 4. Då hade Ove Mårtensson tillkommit i laget. Under den tiden var Sören Arnesson vår bästa spelare. 1974 byggdes idrottshallen, då blev det ett uppsving för pingisen. Det var många pojkar och flickor som började träna på riktigt. Under denna tid var det mycket familjen Mårtensson. Roger, Anette, Ove och Janne. Anette var vår första DM-vinnare. Sedan har även bröderna Jan och Ove vunnit DM, men även Kerstin Johansson, Viktoria Svensson, Katarina Nilsson och Helen Isaksson har hemfört titeln distriktsmästare till Dalstorp under 80-talet.

1992 startade DIF ett damlag. Laget spelade i division 2 och blev fyra, men spelade bara i ett år. Herrarna spelade i division 3 och vann 1987 med Peter Ahlström, Tommy Johansson, Dan Bygdén, Jan Mårtensson och Ove Mårtensson. Det blev bara ett år i division 2, men det bästa i Dalstorps historia.

89-95 hade DIF inget A-lag i seriespel. Janne och Ove blev Västsvenska mästare i dubbel. Jan Mårtensson var rankad etta i västsverige som ungdomsspelare.

Helge Johansson var Dalstorps allt-i-allo under 60-, 70- och 80-talen. Han ställde upp för alla. Körde till tävlingar och skötte träningen för de yngre. Var tävlingsledare för dalträffen under denna tid. En mycket stor ledare. 1992 bestämde sig Tomas Arnesson att han skulle försöka få upp intresset för pingis igen. Sonen Jimmy var ju ett löfte. 1996 startade vi upp ett A-lag igen.

Jan Mårtensson kom tillbaka till DIF 1997 som tränare och spelare.

DIF vann division 6 1998 med Jan Mårtensson, Jimmy Arnesson och Johan Bohman i laget. I slutet av 90-talet var intresset stort på bredden. Det var ca 50 barn som spelade pingis i hallen på onsdagar. 1999 vann DIF division 5 med Janne, Jimmy, Johan och Dan Bygdén.

2003-2004 hade vi inget A-lag. Under den tiden spelade Jimmy A för Istrum i division 2. 2004/2005 startade Dalstorp upp på nytt. Vann division 5 med Jimmy Arnesson, Robert Hultgren, Björn Arnesson, Stellan Bygård och Anders Johansson i laget. Jimmy A och Robert H vann DM i dubbel, det var Dalstorps första DM-guld för seniorer.

2007 gick laget upp i division 3 med Jimmy A, Robert H, Anders J och Björn A. Året efter blev laget tvåa i serien och klart för kval till division 2. Detta kval hoppade man över. 2009 blev laget sexa i serien. Vi drog ur laget för att vi tappade Robert Hultgren till nästa år.

Vi spelade ett år i division 4, sedan har vi inte haft något A-lag i serie. Det är mycket upp och ned i pingis.

Under denna tidsperiod var Jimmy Arnesson vår bästa spelare. Han gick på pingisgymnasiet i Falkenberg. När han började där var han klass 3-spelare. När han slutade gymnasiet var han kvalificerad för stora SM. Jimmys största merit var när han vann herrar 20 i Västsvenska mästerskapen.

Dalstorps ledare under de sista 20 åren har varit Tomas Arnesson.

Dalträffen spelade vi fram till 2010. Det blev mindre och mindre deltagare så ekonomin gick inte ihop. Idag bedriver vi breddverksamhet. Vi deltar i pingisligan med 7-8 spelare.

Tomas Arnesson

Dalstorp i Bästa 4:an, blev 2:a i Sverigefinalen.

Sjömarkens BTK

Föreningen som idag heter Sjömarkens BTK grundades 2009. Innan dess tillhörde vi Sjömarkens IF som grundades 1936. År 1988 byggdes vår pingispaviljong i Sjömarken på idrottsgården genom ideellt arbetande medlemmar som tillsammans kämpade för att vi skulle få en egen lokal.

Vår klubbdräkt är idag till grunden svart med färgade inslag. På den tiden som vi tillhörde Sjömarkens IF var vi gröna och vita.

En stor framgång som klubben har haft är att vi genom vårt arbete har lyckats få fram starka lag i Bästa Fyran. Sjömarkensskolan är den första och hittills enda skolan som lyckats att vinna tävlingen tre gånger och därmed få behålla vandringspokalen.

Sju gånger i final och tre segrar

2004/05 - 1:a i finalen

Hampus Söderlund	David Wiss
Hannan Johansson	Filip Wiss
Gabriella Uddh	Jennie Ohlin

Ledare: Catrin Söderlund

2009/10 - 1:a i finalen

Oliver Andersson	Simon Söderlund
Shaunie Bidersten	Linus Karlsson
Karl Johansson	William Brissman
Filippa Gustavsson	

Ledare: Catrin Söderlund

2010/11 - 1:a i finalen

Kevin Mistery	Ida Andersson
Viktoria Uddh	Oskar Bohlin
Alexander Karlsson	Cornelia Lundgren
Julia Schwartz	Cornelia Roos
Adam Larsson	Izabella Kranshag

Ledare: Annica Larsson, Patrick Larsson

Varje år anordnar vi i klubben en rad olika aktiviteter som är roliga för både spelare, ledare och deras familjer. Runt juletid är det julhandikappen som är en tävling där alla kan vara med och alla har chans att vinna eftersom man får olika handikapp utifrån spelstandard. Brukar alltid bli mycket trevligt och en chans för familjer inom föreningen att träffas och lära känna varandra. Varje år brukar vi åka till en tävling i Hirtshals i Danmark. Det blir som en avrundning av säsongen. Mycket rolig resa där man även får möjlighet att träffa alla utanför pingishallen.

Klubbens kändaste ansikte är vår allra bästa spelare Hampus Söderlund. Han började som 6-åring att träna nere i vår pingispaviljong. När han var runt 10 år började han spela i landslaget. Nu 14 år senare är han proffs i Frankrike och lever på sin bordtennis.

Catrin Söderlund är vår eldsjäl. Hon har varit ordförande i 10 år och gör alltid allt hon kan för att få allt att gå ihop.

Natalja Zaitseva jobbar aktivt i klubben och har varit hos oss i 10 år. Hon är nyckeln till att vi har kunnat få fram ungdomar som vill spela bordtennis. Hon är mycket duktig och pedagogisk och gör ett fantastiskt arbete.

Emma Söderlund

Barnen Söderlund

Trångt runt bordet hos Söderlunds

Pingis-syskonen i Sjömarken lever för sin sport – till sommaren bildar de ett halvt svenskt lag

Först började Hampus, sedan följde syskonen efter.

Till och med lilla Elvira rör sig redan hemtamt på pingisbordet.

Välkommen till familjen bordtennis.

BORDTENNIS SJÖMARKEN

Mamma Catrin och pappa Magnus har båda ett förflutet som aktiva men hade tagit ett uppehåll. När Hampus ville började med såväl brottningsom handboll och fick beskedet att han var för liten blev bordtennis ett naturligt val.

Inte minst efter att ha sett SM i Borås samma år. Jörgen Persson, Tomas von Scheele och Fredrik Håkansson med flera inspirerade.

Klubbmästerskapen hemma i Sjömarken blev första tävlingen för Hampus. Han kom sexa bland sex deltagare

i sin klass. Ingen succé direkt, alltså. Fast var han ändå.

–Det var väldigt roligt att spela, minns han.

Storasyster Ida såg Stadium cup samma år, blev själv sugen och utbrast:

–Får man spela sånt här så vill jag också börja.

Halva landslaget

Sagt och gjort. Året därpå följde Emma i storasyskonens fotspår.

Just de tre har redan nått stora framgångar i hagen. I sommar utgör trion från Sjömarken halva det svenska lag som ska tävla i Luxemburg. Ida i kadettklassen, Hampus och Emma i minikadettklassen.

De två äldsta har redan erfarenhet av att tävla internationellt. Senast förra helgen deltog de i inofficiella öster-

rikiska mästerskapen i Linz. En mäktig upplevelse på flera sätt.

–Att komma in i hallen var en chock. Det var en stor friidrottshall med minst 50 bord och det hade lätt fått plats några till. Att få vara med landslaget är nog det jag gjort som jag är gladast för, berättar Ida som under våren också varit med om att rädda kvar Ulricehamn i division I.

Pingisen styr

Hampus har också hunnit samla på sig en del minnen. Bland annat i Safirs internationella i Örebro för inte så länge sedan.

–Då vann jag 12-årsklassen, gick till semi i 13-årsklassen och gick till sextondelsfinal i 14-15-årsklassen. Sedan var det stort när jag kom tvåa på USM i 91-klassen.

Emma har stor nytta av sina äldre syskon i sin egen utveckling.

” När jag kollar på dom så lär jag mig mycket.”

Emma tycker hon lär sig mycket av sina äldre syskon.

–Jag har ju haft en del coacher själv och tittar på matcher, förklarar han.

Planeringen i familjen Söderlund styrs förstås av bordtennis. Det händer att barnen ska infinna sig för träning på fyra olika ställen samma kväll. Pussla ihop det, den som kan.

Söderlunds kan. Som utomstående dyker tanken upp: Kan det inte bli för mycket?

–Nej, det tror jag inte att det kan bli, säger Hampus.

Storasyster håller med: –Däremot är det för mycket skola, säger hon.

► Söderlunds

■ Namn: Ida
Född: 1991
Klubb: Ulricehamn
Började spela: För sex år sedan

■ Namn: Hampus
Född: 1994
Klubb: Sjömarken
Började spela: För sex år sedan

■ Namn: Emma
Född: 1995
Klubb: Sjömarken
Började spela: För fem år sedan

■ Namn: Simon
Född: 1999
Klubb: Sjömarken
Började spela: För ett år sedan

■ Namn: Elvira
Född: 2005
Klubb: Ingen
Börjar spela: ?

Hon skulle gärna spela mer, inte minst på skolan i Sandared.

–Men vi får inte göra det där. I nian ska jag försöka få gå på en skola i Köping var femte vecka. Det är det flera andra som gör i Sverige, säger Ida.

Ingen mer fotboll

Hon har fram till ganska nyligen kombinerat bordtennispelandet med fotbollsträning så gott det har gått. Det lär det inte bli så mycket mer av framöver. Bordtennisen tar mycket tid och hon trivs med att tävla i en individuell sport.

–I bordtennis kan man inte skylla på någon annan än sig själv, säger Ida.

Men lillasyster Emma protesterar:

–Jo, det kan man visst – om man spelar dubbel... ■

PINGIS-SYSKONEN

Hemma hos familjen Söderlund är det inte brist på fritidsaktiviteter. Och Simon, Hampus, Elvia, Ida och Emma har nästan alltid en motspelare till hands.

Jag önskade att få en bild på dagens fem spelare men har tyvärr inte fått detta.

Jan-Gunnar Axelsson

Erik Jullander
erik.jullander@bt.se
033-70 00 768

Allerta pingisgubbar i farten 18 mars 2014

NLT 2014-03-19

Det handlar om social samvaro i första hand.

Det är en annan sak att den vita bollen är temat.

- Det är fantastiskt kul att träffa gamla polare igen, de som man inte mött sedan vi lirade i serien, säger Svante Jonsson, 72.

Det är den ungefärliga genomsnittsåldern för pingisgänget i Idrottens Hus. Eller bordtennis, som är den korrekta benämningen på idrotten som under årens lopp har fångat oss i tv-soffan. På Alsérs och Hammarens tid, eller när Stellan Bengtsson var i sitt esse. Det var dramatisk underhållning.

Ett par timmars bordtennis i Idrottens Hus är mer en lekfull avkoppling.

- Det är främst en social samvaro, säger Karl-Erik Andersson, 76, som är tillbaka vid bordet efter en stroke.
- Det var en smäll som satte sina spår, men just därför är det här viktigt. Det är ett bra sätt att återhämta sig på.

Lars Johansson är lite av sällskapets organisatör och en av Skaraborna som på tisdagar tar sikte på Lidköping. Bordtennis i Skara är numera död och begravnen, men två mil västerut finns ett gäng som fortfarande har suget.

- Det är ett bra sätt att hålla igång, säger han.

- Det är tio år sedan jag startade i det här gänget. Sedan dess har jag missat två pass.

När Jörgen Sjöström, 70, räcker fram högernäven för att hälsa får man veta att man lever.

För honom var gymnastik den dominerande sporten i ungdomsåren. Han har jobbat på både Ericsson och

Lars-Olof Einarsson/Håkan Prytz har koll på läget.

Två gubbar på kollisionskurs vid bordet, Stig Andersson/Jörgen Sjöström

Nokia men i för högt tempo. För tolv år sedan gick han in i väggen, tillräckligt för att det skulle leda till förtidspension.

- Idag lever jag ett allmänt positivt liv i Lidköping, säger han.

- Vi lämnade Sundbyberg och flyttade hit 2005. Det är viktigt att komma bort från storstan, även om jag fortfarande kör som en biltjuv. Men jag trivs gott i det här gänget, det betyder mycket.

Olle Magnusson

Hasse Lidholm hör med sina 77 år till de äldsta seniörerna. Han tycker om att hålla bollen i spel.

- Det är inte så viktigt att ta poäng, säger han som faktiskt har tagit set av en världsmästare.
- En gång i tiden grejade jag ett mot Hasse Alsér.

Svante Jonsson, 72, spelade seriespel en gång. I dag är det Idrottens Hus på tisdag som gäller.

- Det är kul att träffa gamla kompisar som man inte har sett sedan den tiden man spelade matcher på allvar.

Svante Blomberg hade inte fattat grepp om sin racket på 40 år när en gammal vän lockade med honom.

- Det är samma sak som att cykla. Det sitter i ryggmärgen, säger han.

Evert Larsson, 68, började spela 1963. 700 A-lagsmatcher för Lidköpings BTK har han hunnit med, och han står som Lidköpingsmästare flera gånger om.

- Det är fortfarande kul att spela, säger han. Den här gruppen är ganska signifikativ för sporten i dag. Vi som håller på är till åren. Dagens ungdom har inte samma intresse som det en gång var.

Olle Magnusson, 73, har gjort sitt bästa för att bevara bordtennis som en sport i Skara.

Han fanns med när dörren stängdes under slutet av 70-talet, men även när man försökte starta om på 80-talets början. Den kampen har han gett upp, men inte att spela med andra oldtimers.

- Det finns snart inga småklubbar kvar. Konkurrenten från andra sysselsättningar är för stark, säger han.
 - Det är lite synd. Det är en trevlig sport och vi har hittat ett bra sätt att umgås på här.
- Det är tydligt.

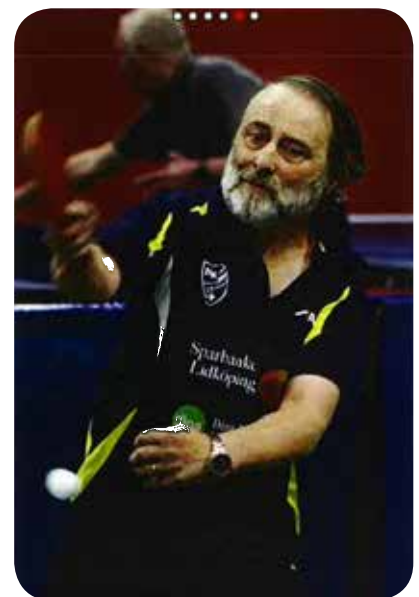

Hasse Lidholm

Mats Bergsten

Här har pingisgubbarna samlats för kaffe och winerbröd

Evert Larsson

Fredrik Andersson

Namn: Fredrik Andersson

Bor: Hus i Falköping med sambo

Ålder: 34år

Jag har varit med i pingishallar sen barnsben då min äldre syster spelade bordtennis. Började spela bordtennis när jag var 6 år - 1986. Spelade också fotboll tills jag var 15 år, då jag insåg att det inte gick att hinna med båda sporterna! Valde då bordtennis för att det var fler och längre resor inom bordtennisen. Det är jag ju väldigt tacksam för idag! 1996 tog min karriär ordentlig fart då jag åkte på handikapp SM (Ungdom) för första gången och det blev guld direkt. Direkt efter detta kom jag med i landslaget och mitt första mästerskap blev EM 1997 där det blev silver i singel och brons i lag.

Sen har det var en helt fantastisk resa genom alla åren. Har i stort sett spelat i hela världen och fått upplevelser som jag aldrig kommer att glömma! Men det man skall veta är att man lagt ner otroligt mycket tid, pengar och engagemang för att lyckas komma hela vägen! Det har varit många saker som man försakat på vägen för all tid gick åt att träna, träna och återigen träna! Man måste ge allt för att lyckas, men tyvärr gör ju inte alla detta i alla fall men jag är lyckligtvis en av dem som har lyckats och framgång föder ju framgång. När du väl i toppen som handlar mycket om självförtroende och rutin/erfarenhet.

Efter Paralympics i London 2012 så slutade jag i landslaget p g a kroppen sa ifrån och motivationen börjar svikta. Det var inget lätt beslut men nu efteråt kändes det perfekt avslut. Förra säsongen spelade jag i IFK Falköping BTK:s A-lag. Kommande säsong vet jag inte hur det blir. Har under våren 2014 genomfört en operation utav ett av mina knän, får se hur resultatet av detta blir innan något beslut kommer. Om det är slutet så har jag ju i alla fall haft en fantastisk karriär!

Om jag skall välja fem minnen som för mig är störst så är det följande:

1. EM guld i lag ihop med Magnus André i Zagreb 2003. Att vinna ihop med någon är ju dubbel glädje
2. Paralympics brons i singel 2008 Beijing. Att ta medalj i Bordtennisens Mecka, Kina med endast 2 kineser framför sig. Hela den resan, tävlingen, arrangemanget är det bästa någonsin
3. Paralympics silver i singel 2004 Aten. Den bästa medaljen i mitt prisskåp men tyvärr så förlorar man ett guld och vinner ett brons. Därför hamnar den efter Beijing
4. Paralympics brons singel 2000 Sydney. Första Paralympics och denna uppståndelse. Går inte beskriva utan måste upplevas.

5. Att vinns Superettan med Ärtemark och gå upp i Elitserien som den då hette. Under några få timmar höll Bengtsfors Idrottshall att koka över. Första tog damerna SM-guld och några timmar efter så vann vi herrar superettan efter stor dramatik! Denna dag är verkligen värd att minnas!

Olika fakta och kuriosa

Har inte varit ordinarie tränare någon gång utan tillfällig hoppat in och hjälp till i IFK Falköpings BTK.
Suttit i IFK Falköping BTK:s styrelsen sen 2005 - fyra år som ordförande och resten som vice ordförande, som jag fortfarande är
Tävlingsledare sen 2006
Distriktsdomare sen 2006
Förbundsdomare sen 2013
Landslaget 1996 - 2012
IFK Falköping BTK 1986-2005, 2008-fortfarande
Ärtemarks IF 2005-2008

Meriter

I landslaget har jag 15 mästerskapsmedaljer varav 4 Paralympics medaljer, 1 silver och 3 brons. Har lika många SM guld, singel, dubbel och lag.
Har vunnit division 6, 5, 4, 3, 2 och 1, Superettan men ej SM guld i Elitserien.
Olika lag, Ranten, IFK Falköping BTK och Ärtmarks IF
"Stor Grabb" inom Handikappidrotten
Vunnit pris på Idrottsgalan 2004

Fredrik Andersson

Negangruppen i Byttorps IF

Främre raden från vänster: Lars-Erik Nylin, Leif Pettersson, Rolf Pettersson, Christer Arvidsson och Per Magnusson. Bakre raden från vänster: Negan Svensson, Tomas Yngve, Göran Sjölander och Nils-Ove Carlsson.

Ett flertal intresserade bordtennisspelare har samlats till en gemensam samvaro i Byttorp IF:s klubblokal i Borås under dagtid tisdagar och torsdagar.

Omkring 2003 startade Negangruppen sin verksamhet i Byttorpshallen. Det var veteranerna Nils-Erik "Negan" Svensson, Roland Levinsson, Sören Eklind som fann att det var svårt med speltid kvällstid då hallen var full av ungdomar bland annat Mattias Översjö och Hampus Söderlund. De ville se möjligheten av att spela dagtid då hallen var tom. Det blev såpass bra att ryktet spred sig om möjligheten att träna i Negangruppen. Per Magnusson anslöt och han tog med sig sin bankman Rolf Pettersson från Kinna som tidigare hade spelat i Göteborg. Rolf såg till att vännen Christer Arvidsson också från Kinna kom med i gruppen. Nils-Ove Karlsson från Blidsberg tog med sin bror Thor-Leif och Willy Pettersson.

Efter något år bestod gruppen av åtta spelare. Allan Axelson, Lars Hedén, Jonny Berg, Leif Pettersson, Börje Tistelgren, Kennert Israelsson, Göran Sjölander, Hans Olausson, Thomas Yngve och Lars-Erik Nyhlén samtliga från Borås var de som kom till gruppen i olika omgångar.

Från Alingsås kom Lars Larsson, Ebbe Davidsson och Lars Johansson. På så vis blev Sjuhäradsbygden väl representerad i gruppen.

Såklart är det här inga dåliga bordtennisspelare. Några "skjuter" ut lite vilket sporrar övriga.

Spelarnas inriktning och bakgrund värnar om ett stort intresse för sin sport. Detta har gett en god sammanhållning för deltagande i nationella och internationella veteran tävlingar.

Gruppens målsättning är ett bibehållande av sin inriktning och möjligheter till ett positivt utbyte med sin medverkan och sin sport.

Flera vittnar om att spelandet är den bästa friskvård som finns. Dels genomförandet och dels tiden efter tillsammans med kompisarna.

Antalet deltagare har vuxit, vilket medför en uttalad struktur för verksamheten. Olika ansvarsområden har tilldelats gruppens medlemmar för att alla skall kännas delaktiga och skapa trivsel.

En gång i månaden har gruppen möte.

SISU stödjer verksamheten genom utbildning, träning med mera.

Några i gruppen har haft stora framgångar med både SM och VM-medaljer och numera sker utbyte med matcher mot andra veteranklubbar. Flera av spelarna åker världen runt för att delta i veteran VM.

*Vid pennan
Thomas Yngve*

Ordförande Västergötlands Bordtennisförbund

Harald Sigursson	Vänersborg	1939-40
Gunnar Lindahl	Lidköping	1940-41
Gösta Granath	Vänersborg	1941-42
Bengt Carlsson	Alingsås	1942-43
Ludvig Appelkvist	Lidköping	1944-46
Gunnar Lindahl	Lidköping	1947-79
Bror Gustafson	Trollhättan	1979-93
Bo Dahlgren	Sandared	1993-98
Ronny Ferm	Karlsborg	1998-tv

De fyra senaste ordföranden i Västergötlands Bordtennisförbund, från vänster: Gunnar Lindahl, Bo Dahlgren, Ronny Ferm och Bror Gustafsson.

Tibro Bordtennisklubb

Klubbmärket är två korslagda bordtennisrackets i silver med ett T över som symboliserar Tibro.

Den 7/2 1939 bildades Tibro Bordtennisklubb av 11 ungdomar. De som var med om att starta klubben var Harry Ullgren, Sune Hallström, Bengt Ahlander, Holger Gustavsson, Kurt Ekberg, Olle Henriksson, Ingemar Karlsson, Lennart Andersson, Karl Gustav Andersson, Gösta Hedwen och Kalle Johansson.

På den tiden var det kärt för möbelindustrin i Tibro så enkla och billiga sporter som bordtennis och fotboll dominerade. De första matcherna spelades i Godtemplarlokalen och Polishuset. Det spelades bordtennis på många verkstäder och det var Tibro BTK:s problem i starten. Fanns det ingen lokal så det var att fra borden på en möbelsvagn till den verkstaden, som för tillfället lastat ut möbler. Då fanns plats i någon verkstad, Divanfabriken, Ekmans Möbelfabrik, Västgöta Möbelfabrik, Wilssons Möbelfabrik 3:vån, Ulferts, Rotundan, Klens Bonarverkstad, B-Hallen och slutligen Centralskolans Gymnastiksal sedan 1960.

Det kan nämnas att det tillverkades bordtennisbord av Sune Hallström, som var matchbord vid EM 1949 i Stockholm.

1940 startades lokala serier mellan Tibro-Hörnebo-Tidaholm-Hjo. I slutet på 45 avancerade Tibro BTK till division 2. Laget bestod av Bengt Ahlander, Kurt Ekberg, Holger Gustavsson. Senare kom Rolf Tjäder med i laget. 1946 blev Bengt Ahlander 2:a i DM i Tidaholm. Mycket bra gjort. Det var början till många framgångsrika år för klubben. 1949 spelade Bengt Ahlander och Holger Gustavsson mot amerikaner i Folkets Park då 1100 personer såg på. Amerikanska laget var Dick Miles, Milred Shaihan, Peggy McLean och från Göteborg Gusten Johnsson. Från år 1949 var korbordtennisen mycket stor med 3 serier. 77 deltagare startade vid tävlingarna i Folkets Park.

1950 vann Alf Klingström VSM juniorer och DM. 1951 lag-DM för juniorer A Klingström, Olle Larsson och Rolf Tjäder vann. 1952 vann Rolf Ahlander, Petri Johansson och Rolf Tjäder lag-DM, Rolf Ahlander vann Västsvenska Mästerskapen för juniorer. 1953 Lars Joelsson, Bertil Ljunggren och Rolf Tjäder blev junior DM-mästare i lag. Rolf Tjäder i singel och 2:a i seniorer i Västsvenska mästerskapen. Det var flera bra årgångar juniorer.

1953 då arrangerade klubben en gala i Tibros rotunda med Rickard Bergman, VM-segrare, och Tage Flisberg, samt Bengt Ahlander och Rolf Tjäder från de egna leden. Det blev många bra matcher inför 600 personer.

TBTK spelade 11 år i division 2 i följd, stommen var då Bengt Ahlander, Holger Gustavsson, Kurt Ekberg, Lennart

Johansson, Rolf Tjäder och Börje Carlsson.

Tibro BTK och Hörnebo SK arrangerade många tävlingar gemensamt, flera DM och Skaraborgs mästerskap inte minst Tibrospelen som startade 1964 och ännu idag är Hörnebo SK:s stora inkomstkälla. Det lockade hela svenska eliten att ställa upp i dessa tävlingar då Tibros möbeltillverkare vara generösa att skänka mycket fina priser till denna tävling.

Skaraborgsmästerskapen var på 50- och 60-talet stora tävlingar. Eftersom det fanns klubbar i varenda liten ort kunde det vara 130 startande. Detta skulle arrangeras i vår dansrotunda och allt skrevs för hand, det fanns inga datasystem då. I denna tävling hade klubben stora framgångar. Bengt Ahlander, Rolf Tjäder och Börje Carlsson vann seniorklassen. Börje Carlsson och Rolf Tjäder vann dubbelklassen åren 58-63, sammanlagt blev det 29 segrar i skaraborgsmästerskapen.

I seriesammanhang var 2:a plats och 3:e-placeringar i division 2 de största framgångarna.

På distriktsnivå var det stenhård konkurrens. Tage Flisberg, Liss Larsson, Arne Andersson och Hans Alser i Borås. Lidköping och Fåglum hade också mycket bra lag som det var många hårda matcher mot. De främsta placeringarna för Bengt Ahlander och Rolf Tjäder blev 2:a plats i DM herrsingel.

Tibro BTK hade många starka och bra ledare, bland annat Sune Hallström i Sv. BT förbundsstyrelse och Västergötlands styrelse, senare även hedersmedlem. De övriga ledare som bör nämnas är Bengt Ahlander, Olle Henriksson, Lennart Johansson och Orvar Zell.

1971 var sista året som Tibro BTK var med i seriespel och klubben lades ned. De pengar som klubben hade skänktes till Barncancerfonden.

Detta är Tibro BTKs starkaste lag på 1950-60-talet. Rolf Tjäder, Bengt Ahlander, Lennart Johansson och Börje Carlsson.

Rolf Tjäder

Pingisveteraner tränar och spelar varje vecka

Bordtennisen har fått ett uppsving bland seniorerna i Tibro. I Snickarhöjdens inglasade samlingssal tränar boende i huset och en gång i veckan blir det matcher i Sporthallen. För Lars Joelsson och Rolf Tjäder blev det deltagande i veteran-SM.

I mitten av förra seklet var Tibro en tongivande bordtennismetropol. Ping-pong-flugan kom till orten redan på 1930-talet och det snickrades bord och racketar som användes flitigt på rasterna i möbelverkstäderna.

Det fanns två klubbar, Tibro Bordtennisklubb och Hörnebo Sportklubb, och den knivskarpa konkurrensen mellan klubbarna sporrade till framgång.

– Vi tappade bara några singlar och i lag vann vi alltid, minns Rolf Tjäder, som

Lars Joelsson och Rolf Tjäder laddar för veteran-SM i pingis.

FOTO: Lars-Ola Carlén/SLA

Lennart Thool, Lars Joelsson, Dan Carlsson, Rolf Tjäder och Eje Ström är några av seniorerna som träffas för att spela bordtennis i Sporthallen på måndagskvällar.

FOTO: Lars-Ola Carlén/SLA

var med under storhetstiden fram till slutet av 1960-talet då Tibroklubbens lades ned.

Snickarhöjdens lirare

I dag är han tillbaka i Tibro efter en sejour i Falköping och bor på Snickarhöjden. Där bor också Lars Joelsson, Eje Ström och Lennart Thool som allt som oftast ses spela pingis i den inglasade samlingssalen som vetter ut mot Fredsgatan.

– Det är duktiga killar och vi har jätteskoj, intygar Rolf Tjäder.

Lennart Thool är nyinflyttad och kom till Tibro och Snickarhöjden den 1 november förra året.

– Jag var tidigare aktiv i Pensionärernas bordtennisklubb i Göteborg, berättar Lennart.

Matchar i Sporthallen

Numera är det Hörnebo SK som är den stora bordtennisklubben på orten och

oavsett moderklubb samsas seniorerna under den grönvita fanan.

En kväll i veckan, på måndagar, träffas en grupp seniorer, som tidigare varit aktiva pingisspelare, för att spela matcher i Sporthallens bordtennislokal.

– Vi är mellan sex och tio varje gång, men vi har förhoppning om att bli fler. För oss i vår ålder är det riktig friskvård och det blir många gamla minnen och idrottstjöt, konstaterar Rolf.

– Det är ju halva nöjet, konstaterar Lars Joelsson, som tillsammans med Rolf deltog i veteran-SM i Södertälje.

I månadsskiftet januari–februari avgjordes mästerskapet med spelare från 40 år och uppåt.

– Vi spelar singel i pojkar 75 och dubbel och lag i 70-klassen, berättar Lars.

**Lars-Ola Carlén/
SKARABOGS ALLEHANDA**

Saleby

Bordtennis för i "vala"

Saleby idrottsförening började sin verksamhet 1943 med fotboll. Under vintertid, när det inte var aktuellt med fotboll, började man i mitten av 1940-talet att spela bordtennis. Pojkarna började att prova på pingis hemma men hittade sedan en föreningslokal som man kunde låna/hyra av Paul Härndahl (Götes pappa). Pingisen ingick dock inte i idrottsföreningens verksamhet.

Föreningslokalen var ett litet överblivet bostadshus på en gård bakom Bojan Nybergs nuvarande hus. Paul Härndahl hade köpt gården och lagt till sin egen gård. Bostadshuset användes några år från cirka 1945 av JUF, LRF, SLU och IOGT för mötesträffar och dans. Här kunde man också under vintertid träffas för att spela pingis och träna boxning. Ragnar Eriksson minns att han sprang från Lanna till Saleby för att spela bordtennis; han fick givetvis även springa/gå hem efter spelet.

Huset som användes av föreningarna är inringat (fotot från början av 1940-talet)

Paul Härndahls familj behövde själva använda den s.k. föreningslokalen som bostad när man byggde om mangårdsbyggnaden omkring 1949. Detta innebar att bordtennisen fick flytta över vägen till "snicken" som då ägdes av Arvid Andersson. Där fick man använda en lokal över snickeriet för bordtennis och boxning.

Omkring 1949 flyttade man pingisövningarna till skolans kapprum som låg närmast Lundins bostad. Bordtennisbordet förvarades som tidigare på "snicken" så man fick bära det fram och tillbaka. Det fanns ingen särskild bordsbelysning utan den vanliga takbelysningen fick duga. Många spelare deltog mer eller mindre. Bl.a. kan nämnas Ingvar Augustsson, Bertil Jonsson, Stig Jonsson, Rune Eriksson, Stig Tengblad, Lennart Arvidsson och Karl-Axel Jonsson. Man spelade bara en kväll i veckan och hade bara ett bord så det var ibland lång kö till bordet.

Ingemar Andersson och Kjell Wiberg var två spelare som hade börjat prova på bordtennis hemma. De hade använt ett vanligt bord på vinden hemma hos Kjell på Davidsfält. Därefter fortsatte man utvecklingen och träningen i skolans kapprum och blev efterhand mycket duktiga.

När bygdegården stod klar i början av 1950-talet kunde bordtennisspelarna flytta in i en källarlokal. Där fanns plats för ett bord och belysningen bestod av tre enkla lysrör utan bländskydd. Jämfört med tidigare provisoriska pingislokaler var detta givetvis ett stort steg framåt även om gästande spelare från andra orter hade synpunkter på både lokal och belysning. Kostnaden för lokalen var två kronor per spelkväll och man hyrde lokalen två kvällar per vecka under vintertid.

1954 gick VM i bordtennis i London och den svenske storspelaren Tage Flisberg kom på en mycket hedrande andra plats efter stjärn-

Kjell Wiberg

spelaren Ogimura från Japan. Bordtennis-VM 1957 gick i Stockholm. Dessa händelser ökade intresset för pingis/bordtennis mycket i Sverige och antalet klubbar på landsbygden växte successivt.

För min egen del började intresset för pingis efter Flisbergs framgång 1954 och vi började prova på pingis hemma i bostaden på ett vanligt "slagbord" och med enkla rackets med gummi på en sida och kork på andra sidan. Efterhand tog nyfikenheten överhand och jag vågade mig ned till bygdegårdens källare för att prova på "riktig" bordtennis. Samtidigt öppnades möjligheter att spela pingis på ledig tid i realskolan i Lidköping. Lars-Olof Kjellström, Sven-Erik Olsson och Bengt Jakobsson var några av träningskamraterna i bygdegårdskällaren.

Efterhand fick man spela mot de mer erfarna spelarna. Stig Jonsson med sina luriga underskruvar var en svår **motståndare** för oss nybörjare. Börje Falk hade en kanonhård diagonalserve från forehand som ställde till bekymmer. Bengt Johansson-Bonsén var en duktig allroundspelare med god bollkänsla. Så småningom blev det mycket träningsspel mot de duktigaste, dvs Kjell Wiberg och Ingemar Andersson.

Ingemar Andersson

Efter att Salebyspelarna spelat sporadiska matcher mot olika klubbar i andra kommuner organiserades lokala serier/tävlingar utanför Bordtennisförbundets seriesystem. Detta var kring mitten av 1950-talet. Salebyspelarna utvecklades och gjorde bra ifrån sig i dessa lokala serier.

Intresset ökade och 1956 gick Saleby BTK med i förbundets officiella seriesystem och började spela i div. 6 Skaraortens reservserie. Framgångarna kom omgående och i tidningarnas kommentarer konstateras att Saleby BTK är "säsongens kometlag och leder denna serie suveränt efter 8 raka segermatcher och man kan redan nu konstatera att laget är serie-segrare".

Januari 1957 ordnade klubben i anslutning till årsmötet en fest för allmänheten i bygdegården. Vid årsmötet valdes Kjell Wiberg som ordförande, Lars-Olof Kjellström som sekreterare och Ingemar Andersson som kassör. Därefter spelades en uppvisningsmatch mot dåtidens lokala topplag N Härene med bl.a. systkonen Ingrid (landslagsmeriterad) och Erik Hermansson; N Härene vann med 6 - 2. Kvällen avslutades med allmän dans till Nils Ingemars Kvartett.

Saleby BTK avancerade i seriesystemet och hösten 1957 spelade Saleby BTK i div. 5 Skaraserien. Vi klarade oss bra och kom på tredje plats efter Skara och Hällekis. B-laget gjorde också en bra debut i div. 6 och kom också på en hedrande plats efter Vinninga och Istrum.

Bordtennissäsongen 1958 - 1959 kämpade Salebyspelarna i div. 5 med Lidköpings oldboys om seriesegern. LBTK:s oldboys, som förstärkts med bland annat toppspelarna Rune Berggren och K E Larsson, vann en dramatisk final i Salebykällaren. Oldboysen var inte vana vid den ljusnivå och bordsstandard som fanns i Saleby. Det gamla gröna och slitna bordet saknade i det närmaste studs i ena hörnet. Vi överraskade Lidköpingsspelarna och tog ledningen med 4 - 0 innan oldboysen fick kontroll på ljusförhållanden och andra lokala förutsättningar. Oldboysens rutin tog ut sin rätt och de vann till slut den händelserika matchen med 6 - 4 efter att Berggren och kamraterna mellan matcherna suttit i en mörk skrubbe med endast stearinljus för att vänja ögonen vid det dåliga ljuset.

Efter det fina resultatet i div. 5 fick Saleby BTK under säsongen 1959 - 1960 spela i div. 4 Västra Skaraborgsserien och mötte där bl.a. Lidköping, Skara, N Härene, Hällekis och Vinninga. Efter många spännande matcher kom Saleby i mitten av serien, sex poäng efter segrarna Lidköping. Serien var mycket jämn

och Saleby lyckades t.o.m. slå de blivande seriesegrarna. Salebys tremannalag bestod oftast av Ingemar Andersson, Kjell Wiberg och Svante Johnsson. Även Bengt Johansson-Bonsén var med vid något tillfälle.

Även 1960 - 1961 spelade klubben i div. 4 men i och med att Kjell flyttade till Skövde urholkades spelstyrkan i tremannalaget och klubben lade därefter ned sin verksamhet; det fanns inga nya spelare som var tillräckligt intresserade för att ta över ansvaret. För min del gick jag över till Solhagens BTK i Lidköping och fick delta i några matcher i div. 3 innan det blev dags för militärtjänst.

Saleby BTK hade sin mest aktiva period mot slutet av 1950-talet. Bl.a. lånades distriktstränaren Eje Johansson in från Vänersborg 1959 för att träna såväl senior- som juniorspelarna. Klubbens spelare deltog också i många tävlingar i länet. 1957 kom jag på andra plats bland juniorerna i kretsmästerskapen och 1960 blev det en andraplats bland seniorerna.

Pingisen blev under många år en viktig fritidssysselsättning under vintertid för Salebyungdomarna. Även om klubben bara hyrde källarlokalen två kvällar i veckan förekom det ofta spel betydligt fler dagar i veckan. Det var i regel inga problem att gå till "polisen" (Sven Andersson) och låna nyckeln till källaren även när det inte var officiell träning.

Det gamla gröna väl använda bordet med ojämn studs kunde omkring 1958 ersättas av ett nytt svart Stiga expert-bord. Detta ökade intresset för pingis men det fanns inte utrymme för mer än ett bord i bygdegårdens källare. För att öka möjligheterna för ungdomarna i Saleby flyttades det gröna bordet till skolan och användes för ungdomsträning i slöjdsalen på andra våningen under ett par säsonger. Vid ungdomstävlingar 1960 blev resultatet i den äldre gruppen: 1) Kent Eriksson, 2) Hans Andersson, 3) Hasse Nilsson-Rasetorp, 4) Börje Jonsson, 5) J-O Oskarsson, 6) Håkan Andersson, 7) Åke Apell. I den yngre klassen placerade sig följande bäst: 1) Ingvar Andersson, 2) Göte Härndahl, 3) Nils-Ove Sundberg, 4) Mats Persson.

Svante Johnsson

Kjells och Ingemars bordtennisintresse, träningsvilja och engagemang hade stor betydelse för utvecklingen i Saleby. Efter cirka 15 års pingisspelande i olika lokaler i Saleby avslutades klubbverksamheten 1961 på grund av dels att det saknades intresserade ledare, dels att ungdomarna fick nya intressen och vinteraktiviteter. I slutet av 1950-talet fanns det en bordtennisklubb i stort sett i varje liten tätort, nu är det däremot långt mellan klubbarna. Bordtennisen gav oss aktiva både nyttig motion och tillfälle till positiva sociala kontakter. Vi har fortfarande kvar många glada minnen från våra duster med den lilla vita bollen i fokus. Varje tisdagsförmiddag träffas ett 20-tal pensionerade pingisspelare från Skaraborgsslätten i Idrottens hus i Lidköping för att spela, prata gamla minnen och fika gemensamt. Än har vi inte lagt racketen definitivt på hyllan.

Svante Johnsson

Liss Larsson

Liss representerade många föreningar såsom:

Palmia, 1937

Hallens BTK, 1937

BTK Österhov, 1940-41

Mariedals IK, 1942-45, 1947-48, 1950 och 1952-55

Under åren 1937-55 blev det vid DM många segrar:

14 - HS

17 - HD

5 - MX

12 - LAG

Västsvenska mästerskapen

HS segrar 1937, 1941-1953

Liss dominerade Västgötapingisen under lång tid.

Men det blev bara SM seger 1949 i HS, det fanns en viss Tage Flisberg.

Hans Alsér och Liss Larsson

En annan profil

**Arne "Gubben" Andersson
Byttorp**

Ulricehamns IF Bordtennis

Ulricehamns IF är en flersektionsförening med ishockey, skidor, bordtennis och boule på programmet. Föreningen bildades redan år 1907. Grenar som då utövades var fotboll, allmän idrott, gymnastik, brottning, akrobatik med mera

Bordtennis spelades också under tidiga år, och första tävlingssäsongen var 1948-49.

Första seriesegern kom 1952-53 utan att förlora en enda lagmatch, med Lennart Bergkvist som ankare.

Under 70-talet var det full fart i träningshallen som är belägen i Stenbockhallens källarplan. Noterbart är att samma hall används än idag. Man kan säga att tiden stått stilla. 1983 vinner UIF division 6 med bland annat blivande travoraklet Göran Borgås i laget. Året efter, vinst i division 5 och sedan premiär i 4:an 1985.

Drivande ledargestalt under 70-och 80-talet var Lars-Erik Andersson och därefter tog Jan-Olof Sundh över "stafett-pinnen". J-O har blivit något av UIF:s "Mr Pingis". Dels som spelare och ledare, men även som domare i bland annat

VM och SOC. Även dottern Jenny är numer domare på det högre planet efter avslutad karriär som framgångsrik spelare.

1995 tar en ny era sin början, UIF satsar på ett damlag. Första laget bestod av Pia Hagström, Jenny Sundh, Josefin Abrahamsson med Jan-Olof Sundh som lagledare. Säsongen 2000-2001 är det dags för det stora äventyret, elitserien. Första matchen går mot Lyckeby, och det blir vinst med 6-2. I laget spelade Sandra Johansson, Marie Sjögren, Kim Axen, Anna Eliasson och Jenny Sundh. Laget gick till SM-slutspel.

De två efterföljande säsongerna blev det kinesvärningar och då gick det ännu bättre. Semifinal båda gångerna! Efter tre säsonger i elitserien drog man sig frivilligt ur högsta serien och började om från början med unga tjejer med lokal anknytning.

2007-08 var det åter dags för elitserien för dessa unga tjejer och i laget spelade Ida Söderlund, Kristin Andersson, Sara Lundin, Linnéa Larsson och Karin Svensson.

Damlaget 2007-08, samt framtida damlag.

Linnéa och Sara på träningsläger med Regina och Amina från Uganda.

Som kuriosa kan nämnas att några av UIF-tjejerna tillsammans med Mariedalspelare har haft samarbete med Ugandas bästa pingisklubb Mbale Tigers. Ugandierna har besökt Ulricehamn och svenskarna har varit där. Det är ett projekt som Stefan Laupa från Mariedal har varit med att starta. När de besökte Ulricehamn trodde de att det fanns krokodiler i Åsunden.

I dagsläget spelar damlaget i div.2 och herrlaget i div.6. dessutom har UIF tre ungdomslag.

I början av 2000-talet fick UIF ett viktigt tränartillskott, Natalya Zaitseva som kommer från Vitryssland. Natalya har betytt mycket för pingisen i Västergötland och för Ulricehamn i synnerhet. Hon jobbade i UIF t.o.m våren 2013 och har under åren fått många vänner i Ulricehamn.

UIF:s färger är gul/svart, och i dagsläget är det dessa färger på tävlingsdräkten.

Arne Larsson

Natalyas sista träning i UIF.

Damlaget i Elitserien 2000-2003. Som bäst en semifinalplats. Från vänster: Pia Hagström, Marie Sjögren, Lisa Örneland, Jan-Olof Sundh (lagledare), Kang Li och Jenny Sundh.

Örslösa IF - bordtennis

Örslösa IF bildades 1924 av ett gäng grabbar som brukade träffas och spela fotboll där det gick att göra det. Bordtennisverksamheten startades upp 1949 och man spelade mot grannklubbar i lokala Pokalserier.

Säsongen 1963/64 var för första säsongen med seriespel i Västergötlands Bordtennisförbunds serier. ÖIF kom tvåa i kamp med IFK Lidköpings D-lag och N Härene C-lag. Med Carl-Erik Carlsson som drivkraft och ankare och Björn Larsson som engagerad ledare steg man snabbt i divisionerna. Klubben hade då också köpt den godtemplarordenslokal man tidigare hyrt och nu spelades pingis där, och även en del kort, alla dagar i veckan.

På 70-talet började framgångarna utanför klubbnivån. A-laget spelade säsongen 1972-73 i division 3, motsvarande nuvarande division 2. K-A Hennersten, C-E Carlsson och Per-Åke Johanson hävdade sig väl i de prestigefyllda Lidköpingsmästerskapen (LM) och Per-Åke var framgångsrik på distriktsnivå. 1971 åstadkom ÖIF rubriker i lokaltidningen NLT genom seger i DM mot allsvenska Mariestad BOIS. På 70-talet började flick/dampingisen med Inger Ahlén (senare gift Carlsson) som första vinnare i LM.

I mitten av 80-talet inleddes en mycket aktiv 25-årsperiod. Man lämnade det omoderna "Ordenshust" och spelade ett par säsonger i nya skolan innan man 1991 kunde börja i den nybyggda klubblokalen vid Idrottsplatsen. Ungdomspingisen blommade ut rejält och främst tjejerna hävdade sig väl på distriktsnivå. Med KA Hennersten som drivkraft arrangerades Individuella DM och Västsvenska Mästerskapen flera gånger och också ett par mindre tävlingar.

1989-1990 knöts Leif Andersson till föreningen. Främst tjejpingsen fick ytterligare ett lyft och med Leif som tränare och Lennart Fredriksson som lagledare nådde damlaget och damlagsspelarna framgångar på distrikts- och nationell nivå. Man tog många, många DM-titlar i ungdomsklasser och Marie Karlsson, Sofie Eriksson, Carolina Andersson och Johanna Gärdström har SM-medaljer i prishyllan. Marie vann Västgöta-DM i Damsingel 2004, en prestation som ligger i topp i föreningens historia. Damlaget spelade flera säsonger i division 1.

Säsongen 2013/14 har ÖIF tre herrlag i seriespel och ungdomsspelare som spelar i pingisligan. A-laget varvar spel i division 4 och 3. Lidköpingsmästerskapen är fortfarande en höjdpunkt i slutet av varje säsong där ÖIF genom Jan-Henrik Branell tog senaste herrsingeltiteln. Nyligen arrangerades breddtävlingen Pingisligan för 27:e säsongen i följd.

Lennart Pettersson har genom åren sett till att klubblokalen fortfarande ser fräsch och inbjudande ut.

Örslösa IF och grannklubben Söne SK har länge samarbetat inom fotboll. Från 2014 sker samarbetet i en nybildad förening Örslösa/Söne IK där även bordtennisverksamheten ingår. Från säsongen 2014/2015 spelar man i nya klubbens namn med Karl-Johan Karlsson som förste pingisordförande. Målet att på nytt få ett lyft i främst ungdomsverksamheten. Det finns ett intresse hos ungdomar och intresserade föräldrar. Hur få till tränarsidan 4-5 dagar i veckan och under tävlingar?

Mesta A-lagsspelare t o m säsongen 2012/2013 (debutår inom parentes)

A-lag damer

Lena Fredriksson	117 matcher	(2000)
Pernilla Johansson	99	(2000)
Linda Gustafsson	79	(1993)
Marie Karlsson	55	(2000)
Johanna Gärdström	55	(2006)

A-lag Herrar

Carl-Erik Carlsson	468 matcher	(1963)
Karl-Arne Hennersten	407	(1966)
Jörgen Johnsson	261	(1987)
Sture Helligren	223	(1991)
Stefan Abelsson	212	(1974)

K-A Hennersten

*Örslösas starke man
- Björn Larsson*

Damlagets resa till Belgien 2001, tillsammans med VBTF och IFK Falköping

Broddarps bidrag till VBTF historia

Jan-Gunnar Axelsson en entusiastisk pratglad "gubbe" med pingishjärta som klappar för historiken.

Jan- Gunnar Axelsson uppväxt i Tvärred, där han tillbringade sina första 18 år är Broddarps och jubileumsskriftens allt i allo, utan hans entusiasm hade det förmodligen inte blivit några skrifter att bevara till kommande generationer.

Efter Tvärred blev det Fristads Folkhögskola där han spelade en hel del pingis mot bland annat Ragna Noring. Under folkhögsskoletiden blev det även en Sverigefinal för elever inom folkhögskolan på Bosön.

Efter militären blev det Borås och ett yrkesval inom textilindustrin, under Boråstiden fann han även sin fru Birgitta. Yrkeslivet gjorde sedan att JG hamnade i Kumla, där pingisen fortsatte inom AGA BTK, där väcktes också intresset för styrelse och föreningslivet, JG blev sekreterare.

I början av 70 - talet styrde yrkeslivet JG "hemåt" mot Kinna där han spelade 74-99, sedan blev det pingis i Hyssna och Horred innan han 2005 hamnade i Herrljunga. Att det blev Herrljunga berodde väl på att paret Axelsson redan före ägde Birgittas hem och flyttade 2006 till gården Granabol i Broddarp, där han driver Granabols Antik och Fritidscenter... vilket är ett bevis på hans engagemang och drivkraft, förutom pingis så tar gården med skogsbruk stor del av tiden. Men intresset för fritid och natur har också en plats i första rummet, där han har anlagt golfbana, boulebana, fiskdammar, samt ett museum, och mer eller mindre tillsammans med hustrun har "öppet hus".

Idrottsintresset är naturligtvis pingis, men även skidor, fotboll, tennis, friidrott(sprint) samt badminton har han varit aktiv i.

JG har alltid varit en drivande person, som han har med sig genom sitt chefskap inom yrkeslivet genom alla år. Han berättar att han aldrig sökt ett arbete, utan med glimten i ögat säger han – det är arbetet som sökt honom.

Det som fångade JGs pingisintresse var i hemmet där ett hemmagjort bord fanns på andra våningen, och det var alltid kul att leka med en boll.

Mest besviken säger JG att han var när han gick till final i Yngre Oldboys där han förlorade mot KG Höglund, så var det bara segaren som fick plakett... Hans största pingisminne var nog 1971 när Stellan Bengtsson vann VM i Nagoya. Det tråkigaste var när Hans Alsér gick bort.

På frågan varför han tackade ja till ansvaret för jubileumsskriften, så säger JG - intresserad av historik samt att jag har "viss" erfarenhet... Det som varit mest positivt är att man fått träffa och prata med så mycket människor det negativa har varit att en hel del aktiva föreningar visat dålig respons för att bidra till skriften. JG har inte sett några svårigheter utan säger han jag åtagit mig något vill jag fullfölja, sedan har hälsotillståndet spökat lite, men är nu ok. Det har varit oerhört intressant och inte kunde jag drömma om att det funnits över 460 föreningar. Det känns skönt att dokumenterat så mycket som möjligt, som Olle Gustavsson sa till JG vid ett möte, det var enda gången JG hörde Olle svära...."de andra jäv....vill ju bara slänga allt..."

Till sist JG beskriv dig själv med tre ord

* Energisk, * Enveten och sedan blev det tyst...

Förmodligen enda och första gången JG inte haft något att säga...

Ronny Ferm

Linus Karlsson

Varför Pingis ?

Efter att jag ägnat mig åt fotboll och hockey under större delen av ungdomen så hängde inte kroppen med i dessa aktiviteter tillslut, så jag var tvungen hitta någon annan idrott som passade min funktionsnedsättning bättre. Då blev det pingis, i Grästorps BTK såklart. Vi var ett härligt gäng som sporrade varandra till fina resultat under ett antal år.

Fick nys om att det fanns handikappingis under dom sista åren i Grästorp. Efter några tävlingar fick jag äran att vara med på ett landslagsläger 2006. Sedan dess är jag bofast i landslaget och representerat Sverige vid två Paralympics, ett VM och tre stycken EM. Efter några år i Grästorps BTK valde jag att byta till Falköping inom friskpingisen för att testa spel högre upp i seriesystemet.

Jag satsar helhjärtat på att komma med till Paralympics i Rio 2016, sen efter det får vi se vad kroppen säger. Känslan att representera Sverige ute i vida världen är helt fantastiskt.

Nästa år kommer jag att spela för Skövde i division 1, och sen såklart fortsätta representera moderklubben Grästorps BTK när det vankas handikapptävlingar inom Sverige!

Linus Karlsson

Niklas Persson

Niklas har tränat och spelat i Herrljunga Bordtennisklubb flera år.

2008/09 får Niklas stipendium från Olle Gustavsson Fond.
* "För fortsatt karriär inom handikappingisen"

2010/11 vinner Niklas USM för funktionshindrade och blev dessutom utsedd till "Årets pingisspelare" av Västergötlands Handikappidrottsförbund.

Jan-Gunnar Axelsson

USM Guld för funktionshindrade

Dennis Nyberg

Född 1963, började spela pingis i BTK Linne.

Dennis flyttade till Kinna 1976 och började spela i Kinna BTK. Dennis spelade snart i A-laget och var med om vandrigen uppåt i seriesystemet. 1984, sista året Dennis spelade i Kinna BTK, vann vi division 4.

Dennis hade tidigare råkat ut för en skada, vilket gjorde att han satte på Handicap Pingis. Där hade han stora framgångar. 1986, blev Dennis och Jörgen Nilsson, Växjö VÄRLDSMÄSTARE i tvåmannalag. Dessa två tillsammans med Tomas Axelsson, IFAH tog silver i tremannalag, dessutom tog Dennis brons i öppen klass.

1988, vid OS, blev det silver för Dennis och Jörgen.

1992 och 1996 OS, var Dennis uttagen men kunde inte spela på grund av skada.

Mera framgångar:

Flera SM-medaljer i LAG, Öppen klass samt i egen klass. Även vid NM blev det både GULD och SILVER.

Berättat för klubbkompisen under Kinna BTK-tiden,

Jan-Gunnar Axelsson

Josefin Abrahamsson

Josefin Abrahamsson, född 4 oktober 1979, är en svensk bordtennis spelare inom handikappidrotten. Hon tävlar i klassen 8, enligt handikappsystemet, där 1-5 representerar rullstolsburna och 6-10 stående spelare (högre klass representerar högre rörelsekapacitet). Hon har en medfödd halvsides CP-skada vilket gör att hon har nedsatt rörelsekapacitet.

Började spela för Limmareds IF vid 9 års ålder, sedan för Kinna BTK, Ulricehamn, Dalstorps IF, IFK Falköping. Efter det FIFH Malmö och Västers BTK (Motala). Inom handikappidrotten även för Borås HIF.

EM-medaljer

1995, brons
1997, brons
1999, brons (lag)
2001, brons (lag)
2005, guld (lag)
2007, silver (lag)
2009, brons
2011, guld (lag)
2013, silver (lag)

VM-medaljer

2006, guld (singel) samt guld (lag)
2010: brons (singel), samt guld (lag)

Paralympics-medaljer

2008, silver (singel)
2012, brons (singel)

Josefin Abrahamsson

Stefan Svensson, domare

Det var bankman och SBTF:s ordförande Erik Extergren, som fick mig att bli domare. Men vi tar det från början.

Började spela bordtennis som 15-åring under scenen på Park bio i Vara bland bio skyltar. Blev senare tillfrågad om jag ville spela i klubb Vara BTK. Fick sedan vara med i A-laget omedelbart och som debutant (kommer inte ihåg mot vilket lag) men vann tre singlar och dubbel. Träningen var i Västra skolans gymnastiksal med två bord på söndag fm. Åren gick och jag blev ingen bra spelare så det blev tränarkurser istället.

Sen kom Erik in i bilden och tyckte att jag skulle pröva på att bli domare, och så blev det. Min första tävling var Ungdoms-SM utan utbildning i Göteborg. Första steget i utbildningen var klubbdomare sen distrikt. förbund. och till sist internationell domare (i 18 år). Då fick jag skriva provet med en kontrollant på kontoret hemma hos mig, provet skulle göras på en timma och det sändes sen till ETTU.

Det kommer nu att handla om den sistnämnda karriären. Debuterade på English open i Manchester med min mentor Jan Merbom från Hovmantorp. Första matchen blev dramatisk då vi skickade upp den skotske cochen på läktaren, men sen på kvällen i baren bjöd oss på öl. Han tyckte att vi skötte oss bra och han välförkänt hade blivit avvisad.

Italienska öppna i Courmayeur, Peter Karlsson i final mot Primorac, med två svenskar på läktaren båda var domare från Sverige (Peter vann). På "farwelpartyt" serverades det sju rätters mat, med olika dryck till varje.

EM i Bremen, Peter i final mot Primorac. Vem vann, jo Peter.

OS kval i Sevilla med Peter (kommer ej ihåg resultatet). Vi var inbjudna till mingel hos stadens borgmästare i stadsträdgården där delar av filmen "Lawrence of Arabia" var inspelad. Besök också i delar av staden där världsutställningen hade ägt rum så ut som en spökstad hann även med lite tjurfäktning.

German open i Magdeburg, vi hade hyrbil. På hemvägen somnade kartläsaren och jag missade avfarten till vår färja och hamnade i Berlin som låg åt ett annat håll och därmed missade färjan till Sverige.

Algarve i Portugal, ungdomsmästerskap. Vi åkte någon dag tidigare för att vi skulle spela golf men någon golf blev det inte p g a skyfall. Dagen efter var det kanonväder och 30 grader. Sen skulle vi elda i (som vi trodde var en öppen spis) som bara var fejkat och höll på att bli rökförgiftade.

Europa Junior Top 12 i Tel Aviv. Besök i Jerusalem (klagomuren) Betlehem (kyrkan där Jesu krubba fanns) och bad i Döda havet.

Linz Österriska öppna, där inga badlakan fanns att tillgå då vi bodde på ett internat, fick hämta kökshanddukar i matsalen. Där min domarkollega Stig Magnusson låste in sin attaceväska med pass och biljett till hemresan klockan fem på morgonen, hur det gick, missade nästan planet hem.

Varit domare på ett antal Europaliga matcher i Norge och Sverige, en match mellan Danmark och Norge innehöll svenska cocher och svenska domare.

Har dömt många kända spelare såsom Samsonov, Primorack, Kranga, Gatien, Roskof, Sawe, Schlager, Maze, Jörgen, J-O och ett antal kineser. Bland de tio bästa i världen. På damsidan bland annat Olga Nemes och även här ett antal kinesiskor. Har även fått nöjet att döma ca 10-12 internationella finaler förutom många i Sverige.

Varit ÖD på Veteran EM i Göteborg, senior, veteran och ungdoms-SM. Deltagit i tre VM, två i Göteborg och i Osaka Japan (stor upplevelse). Ett stort antal SOC. Ungdoms EM i Norcia Italien. Topelcany Slovakien. Veteran EM i Wien. Handikapp EM i Stockholm. Döv SM i Vänersborg, där lärde jag mig att tacka på deras språk. Årets domare 1999. Samt många, många fler uppdrag och resor som ej finns med här det skulle bli ett stort antal sidor till.

Utskällning som domare? Ja, en gång, det hände på Farum Open i Danmark. När de nya serverreglerna kom då tyckte den franske cochen att vi dömde bort för många och fick en stor utskällning på läktaren efter matchen.

Har troligen dömt den sist matchen på ett senior SM mellan J-O och Jörgen.

Ett stort tack till SBTF:s domarkommite för förtroendet till alla uppdrag.

Stefan Svensson

Västgötar i dagens Sverigeelit

Idag kan vi konstatera att vi tyvärr inte har något lag i den högsta serien bland Herrar och Damer, men vi har spelare i den yppersta Europaeliten med rötterna i Västergötland i form av Trollhätte grabbarna Robert Svensson och Kristian Karlsson, vilket vi som västgötar gläds åt.

Nu får vi hoppas att några Västgötaföreningar snart återfinnes i den högsta serien, för där hör vi definitivt hemma. Vi minns ju Mariedals IK, Ulricehamns IF, Sjömarkens BTK och IFK Falköpings BTK men till dess får vi följa med stor spänning våra västgötar Robert och Kristian och önska dem all lycka till i sina pingissatsningar.

Ronny Ferm, Ordförande

Robert Svensson

Föreningar: Trollhättans BTK, Eslövs AI, Pliderhausen (Tyskland), Fulda (Tyskland) och numera åter Eslövs AI.

Framgångar: SM guld i lag med Eslöv, EM silver i lag med Sverige, EM brons i dubbel med Jon Persson.

Mål: Hjälp Eslöv till ytterligare ett SM guld, att vi går vidare i Champions League, samt någon mer stor titel individuellt.

Trollhättans betydelse: Oerhört mycket, vill tacka Astor och Anders Karlsson som gjort min pingisresa möjlig.

Minnen från Västgötatiden: När man var yngre så fanns det många småklubbar och det var tävlingar varje helg, framför allt att det fanns så stor bredd av bra spelare som utvecklades hela tiden. Förstår nu hur mycket alla dessa

småklubbar betyder för pingisen vilket måste värdesättas då detta gav oerhört mycket. Naturligtvis alla dessa eldsjälar som finns och behövs som lägger många timmar på pingisen i klubbar och förbund är en stor pusselbit för pingisen, och bör hyllas extra. VBTF hade en bra organisation och hoppas det fortsätter med typ sommarläger vilket man tog för givet skulle finnas och åka på varje sommar.

Kristian Karlsson

Föreningar: Trollhättans BTK, BTK Rekord, Halmstad BTK, AS Pontoise-Cergy Tennis Table (Frankrike)

Framgångar: Ungdoms-EM 2006, silver i singel, guld i lag med Mattias Översjö, guld i mixed dubbel och brons i dubbel med Mattias Översjö (Västgöte). Våren 2008, vinst i Tyskland Open U18. Ungdoms-EM 2008 silver i juniorlag U21. Ungdoms-EM 2009 silver i juniorlag och guld i dubbel tillsammans med Mattias Översjö. Hösten 2012 EM-silver i Dubbel. 2014 Svensk Mästare i Helsingborg där jag besegrade Robert Svensson i finalen. 2014 vann jag och avgjorde Champions League tillsammans med Pontoise Cergy. I finalen slog vi regerande mästarna Orenburg, semifinal i Korea Open, utslagen mot dåvarande världsettan Xu Xin 2014

Mål: Närmast RIO 2016, Längre fram Topp 30 i Världen (nu 75:a)

Trollhättans betydelse: Massor...Tränarna som ställde upp!! Anders Karlsson, Daniel Johansson, Provas Mondal, Gittan Olsson (sen får man inte glömma Astor...) A-laget som lät en komma in i gänget fast jag var en liten grabb.

Minnen från Västgötatiden: Blev uttagen på något talangläger tidigt, det var stort för mig. Fick även utmärkelse/stipendie av Västergötland, kommer dock inte ihåg vilket år. Kommer ihåg när man startade pingisligan lokalt och därefter slutspel regionalt. Vilket var stort på den tiden. Alla tävlingar inom distriktet var också mycket roliga att åka på.

VBTF:s Ungdomsfond

- 1991** Karl Arne Hennersten, Örslösa IF
Stefan Laupa, Kinna BTK
- 1992** Wargöns IK
Jennie Lindström, IFK Falköping
- 1993** Ronny Ferm, IF Tivo
Mikael Mattiasson, Mariedals IK
- 1994** Börje Andersson, Gendalens IF
Tobias Larsson, Trollhättans BK
- 1995** Martin Jonsson, IFK Falköping
Anders Karlsson, Trollhättans BTK
IF Tivo
- 1996** Frida Johansson, Hova BTK
Tobias Larsson, Trollhättans BTK
Hova BTK
- 1997** Robert Svensson, Trollhättans BTK
Herrljunga BTK
Tomas Andersson, Hova
Eva Åkesson, Ulricehamn
Josefin Abrahamsson, Limmared
Fredrik Andersson, Falköping
- 1998** Jenny Sundh, Ulricehamns IF
Robert Svensson, Trollhättans BTK
Götene Tor BTK
Anthony Josefsson, Trollhättans BTK
- 1999** Trollhättans BTK
Robert Svensson, Trollhättans BTK
Frida Johansson, Hova BTK
Madeleine Stenqvist, Herrljunga BTK
Anthony Josefsson, Trollhättans BTK
Kim Andersson, Herrljunga BTK
- 2000** Ingemar Siljehult, Blokstorps AIK
Lars Fridén, Mariedals IK
Anna Eliasson, Ulricehamns IF
- 2002** Eva Åkesson, Ulricehamn
Marie Björklund, Falköping
Ulricehamns IF BT-sektion
Stefan Ohlsson, Byttorps IF
Madeleine Stenqvist, Herrljunga BTK
- 2003** Kristin Andersson, Fåglums IF
Pauline Jacobsson, Töreboda BTK
- 2004** Mattias Översjö, Byttorps IF
Matilda Johansson, Trollhättans BTK
Sebastian Andersson, Grästorps BTK
Byttorps IF
Johan Karlsson, Byttorps IF
Rasmus Sjökarl, Byttorps IF
Robin Johansson, Trollhättans BTK
Sandra Saaringen, Trollhättans BTK
Rowden Fullen, Herrljunga
Leif Andersson, Lidköping
- 2005** Matilda Johansson, Trollhättans BTK
Kristian Karlsson, Trollhättans BTK
Johan Karlsson, Byttorps IF
Mattias Översjö, Byttorps IF
- 2006** Hampus Söderlund, Sjömarkens IF
Ida Söderlund, Ulricehamns IF
Rasmus Edenfall, Mariedals IK
Max Georgsson, Byttorps IF
Fredrik Törnvall, Byttorps IF
- 2007** Alingsås PP
Mariestads BTK
Emma Söderlund, Sjömarkens IF
Ida Söderlund, Ulricehamns IF
- 2008** Linus Karlsson, Grästorps BTK
Carl Ahlander Johansson, Alingsås PP
Emma Söderlund, Sjömarkens IF
Marcus Olovsson, Alingsås PP
Johanna Gärdström, Örslösa IF
- 2009** Johnny Hjalmarsson, Skövde FK
Johanna Gärdström, Örslösa IF
Erika Fronth, IFK Falköpings BTK
Philip Pettersson, Skövde FK
- 2010** Anton Bengtsson, IFK Falköpings BTK
Martin Svensson, Herrljunga BTK
Sjömarkens BTK
- 2011** ÖSTK
Sjömarkens BTK
Christoffer Åhman, Herrljunga BTK
Nicklas Wester
Amadeus Qvarnström
- 2012** Herrljunga BTK
Blikstorps AIK
- 2013** Simon Hansson, Skövde FK
Anton Flygare, Mariestads BTK

Hedersuppdrag inom VBTF

Hedersordförande

Gunnar Lindahl, Lidköping
Bror Gustafsson, Trollhättan

Hederssekretare

Olle Gustavsson

Ständig ledamot

Olle Gustavsson

Hedersledamöter

Henry Arnholm, Göteborg
Ture Eriksson, Trollhättan
Sune Hallström, Tibro
Eric Lenberg, Lidköping
Helmer Magnusson, Varberg
Åke Svensson, Limmared
Gösta Trejner, Vinninga
Ingvar Blomberg, Vårgårda

Ingemar Johansson
Olle Gustafsson,
Stig Magnusson, Skara
Leif Andersson Lidköping
Bo Dahlgren, Sandared
Astor Johansson Trollhättan
Lars Ericsson, Borås
Stefan Svensson Vara

SBTF Elitmärke

(STOR GRABB) Spelare som vid något tillfälle spelat för klubbar i Västgötland

5	Arne Andersson
8	Liss Larsson
14	Björne Mellström
15	Birgitta Tegner
16	Tony Larsson
17	Hans Alsér
19	Lena Guntsch
21	Marita Neidert
26	Eva Johansson
30	Birgitta Rådberg
41	Anneli Hernvall
55	Peter Karlsson

Sverker Magnusson - "En guldklimp"

Killen med det "ständiga leendet" och positiva inställningen som alltid ställer upp utan att direkt ha pingiskompetensen med sig i bagaget.

Någon pingisbakgrund har han inte mer än han spelade lite i skolan samt 4H hemma i Skallmeja. Någon annan idrott har han heller aldrig sysslat med förutom som åskådare och då framför allt bandy. Att han kom in i pingisen berodde på Kenth Selmosson som fick med sig Sverker till SOC i bordsgruppen 2001. Sverker trivdes med alla folk han lärde känna i pingisfamiljen, även om blev tidigt då han var först på plats i hallen samt alltid sist därifrån. När han fick frågan från "Bagarn" om han ville vara med i styrelsen var svaret självklart för Sverker. Man kunde tro att han aldrig skulle sätta sin fot i pingisen efter SOC, då han en morgon gick ut till parkeringen för att åka in till stan, men parkeringsrutan innehöll bara ett "uppbrutet lås" på marken, typiskt Sverker som skrattade och log "det var inte mycket till bil kvar" – men å andra sidan är han ju bilföräljare...

Sverker nämner ofta minnen från Pingisfestivalerna i Karlsborg, som fantastiskt roligt men jobbiga, VSM och

Bästa 4:an i Skövde är andra fina minnen att få varit med om, han trivs i VBTF och har verkligen succesivt vuxit in i pingisen. Det är få föreningar och förbund att ha en "Sverker" inom sina led. Vi är tacksamma att Sverker valde pingisen, där han sprider glädje, och alltid ställer upp – en grovjobbare som "bara finns där". Det är svårt att inte smittas av hans positiva inställning och humor när han finns i samma lokal.

Sverker – "en guldklimp – att vårda"

Ronny Ferm

ÅSEN SOMMARMÖBLER & FRITID AB

Tel: 0512-240 25

www.asesommarmobler.se

Öppet alla dagar under vår- & sommarsäsongen
Övriga året efter överenskommelse

Ortopedservice

Nittaku®

Bad & Värme | HOVA RÖRLEDNINGSAFFÄR

SISU

Idrottsutbildarna

swing
ping pong
www.ggsmile.com

DONIC

Yasaka

pingisshoppen.se

